

TWEESTRIJD

AFLEVERING ZES

Scenario:

Matthijs Bockting & Pieter van den Berg

Regie:

Flynn von Kleist

Producent:

Tomtit Film
Mockingbird Productions

SHOOTING SCRIPT

05-08-2022

De Arabische teksten ontbreken nog

IN HET VERLEDEN liggen Laura en Ibrahim samen op bed - het is donker in Mosul.

Laura's gezicht ziet er goed uit. Er is niks meer van de mishandelingen te zien. Ibrahim ligt tegen haar aan en streelt over haar arm. Een idyllisch beeld.

Tekst over beeld: mei 2016 - Mosul Irak, twee maanden voor de ontsnapping.

Maar Laura is met haar gedachten ergens anders - staart naar het plafond. Als Ibrahim nog een keer over haar arm gaat trekt ze hem weg.

Ibrahim lacht en gaat toch door. Laura draait zich naar hem toe - serieus --

LAURA
(fluisterend)
Liefje, weet je nou al meer?

Ibrahim weet meteen waar Laura het over heeft en komt overeind - schudt zijn hoofd. Alle verliefdheid weg --

LAURA (cont'd)
Je had beloofd dat we zouden gaan.

IBRAHIM
Lam...

Ibrahim kijkt haar dreigend aan - Laura moet oppassen.

De OPROEP VOOR HET GEBED schalt door de straten. Laura verstijft even en wil teleurgesteld overeind komen. Maar Ibrahim ploft terug op het matras --

IBRAHIM (cont'd)
We mogen niet zo praten...

Ibrahim rolt tegen Laura aan - wil het probleem wegknuffelen. Laura laat het gebeuren - *geniet stiekem* --

IBRAHIM (cont'd)
Ik wil ook weg, Lammetje. Maar we kunnen niet naar Nederland. Dan pakken ze me op. Ik ga iets anders regelen, misschien dat Raqqa wel-

LAURA
Niet Syrië...

Het floept eruit - maar Laura herpakt zich meteen --

LAURA (cont'd)
 Ik hoef niet naar Nederland... Als
 we hier maar weg gaan. We kunnen
 ook naar een plek waar we niet
 zondig zijn. Palestina ofzo, naar
 jouw familie. Of...

Laura kijkt zo onschuldig mogelijk --

LAURA (cont'd)
 ...Turkije..? Ik wil 't alleen als
 jij ook wil.

Laura kijkt Ibrahim onderzoekend aan - *trapt hij erin?*
 Ibrahim blijft lang stil - komt dan overeind --

IBRAHIM
 Ik weet niet Lau... Laten we maar
 gaan bidden.

Ibrahim loopt naar de wasbak. Laura baalt, maar loopt
 achter hem aan - wil hem niet voor het hoofd stoten.

Laura komt naast Ibrahim staan en wast zich ook. Samen
 PREVELEN ze zachtjes een gebed.

Laura twijfelt even - dan, toch nog een laatste poging --

LAURA
 Daar kun je misschien wel meer
 doen... Voor Allah...

Ibrahim stopt met wassen en kijkt Laura strak aan - *Bedoelt
 ze nou echt..?*

Laura houdt vol, wil hem echt overtuigen. Maar kijkt dan
 toch weg - *misschien ook weer niet zo graag* --

LAURA (cont'd)
 Het belangrijkste is dat we samen
 zijn. Wij en de kinderen. Wij
 volgen jou overal...

IBRAHIM
 Inshallah...

Ibrahim knikt en gaat verder met wassen. Laura baalt.

== TITELSEQUENTIE ==

IN HET HEDEN zit Laura aan haar bureau in haar cel. Ze
 tekent in haar schrift. Een tekening van een vrolijk
 lachende Ibrahim met Tawbah en Hamidu op schoot.

Laura kijkt trots naar de tekening, pakt een ander potlood, als er ineens GEHIJG klinkt uit de hoek van haar cel.

Laura kijkt op en ziet Ibrahim zitten. Met opgetrokken benen tegen de muur. Broodmager, bleek en donkere wallen onder zijn ogen.

Laura weet niet wat ze ziet - *hoe is hij in haar cel terecht gekomen?* Ze durft niet te bewegen, is doodsbang.

Ibrahims gezicht zit vol zwarte vegen en hij heeft wonden over zijn hele lijf. Nauwelijks vel op zijn armen. Zijn beide benen gebroken - uit één ervan steekt het bot.

Ibrahim probeert HUILEND overeind te komen - maar zakt terug. Hij graait met bebloede handen naar Laura --

IBRAHIM

Lammetje. Wat heb je nou gedaan? Ik ben er toch gewoon nog. Waarom lieg je nou..?

Laura kijkt om zich heen, *wie kan haar helpen?* Ze probeert te praten, maar er komt geen geluid uit haar mond. Ibrahim kruipt op haar af - steeds dichterbij.

IBRAHIM (cont'd)

Je zou naar mij komen, dat had je beloofd. Je had me kunnen redden.

Laura schuift naar achteren - wil bij hem vandaan blijven. Laura schreeuwt - opnieuw zonder geluid. Ibrahim is al bij haar voeten - grijpt haar enkels als...

... Laura wakker SCHRIKT. Ze zet meteen een lamp aan.

Tekst over beeld: juli 2017 - EBI Vught, een jaar na de ontsnapping.

Laura kijkt om zich heen - tot ze zeker weet dat ze gedroomd heeft.

603 **EXT. MOSUL - SPEELTUIN - DAG**

603

IN HET VERLEDEN zit Laura in niqab op een bankje - telefoon in haar handen. Hamidu speelt op de grond bij haar voeten.

Op enkele andere moeders met kinderen na is het uitgestorven op straat. Verderop staat Tawbah met een paar andere kinderen bij een kapotte draaimolen.

Maar Laura heeft alleen maar oog voor haar telefoon. OP HET SCHERM staan meerdere berichten --

ERIC: *Niet aan denken, vol blijven houden. Manipuleren tot hij je van ellende naar huis brengt.*

LAURA: *Ik klaag over alles en soms wil hij ook. Maar dan toch weer niet. Heb zelfs Turkije genoemd.*

ERIC: *Blijven doorgaan, er komt een punt dat hij wil. Kan ik je niet helpen?*

LAURA: *Naar jou luistert hij nooit.*

ERIC: *Wel als hij denkt dat ik het niet door heb. Doen we alsof ik alleen tegen jou praat. We hebben een codewoord nodig. Zodat ik weet dat je alleen bent. Veilig.*

LAURA: *Laten we Porkel doen. Als ik dat zeg ben ik alleen. Ben je er nog? Internet is slecht ineens. Gebed is bijna over. Ibi komt zo.*

Achter al Laura's berichten staan blauwe vinkjes, maar een reactie blijft uit --

TAWBAH

Mama!

IN DE SPEELTUIN kijkt Laura geschrokken op. Tawbah wijst de straat in.

Daar gaan de deuren van een moskee open en komt een stroom MANNEN en VROUWEN in het zwart naar buiten. De verlaten straten vullen zich langzaam.

Laura staart gespannen naar haar telefoon, *hoopt dat Eric nog op tijd reageert.*

Tawbah komt aanlopen. Laura aait haar dochter instinctief over haar bol, blijft naar haar telefoon staren.

OP HET SCHERM wist Laura alle eerder verzonden berichten - één voor één verdwijnen ze uit het scherm.

IN DE SPEELTUIN ziet Laura de groep mensen naderen. Ze herkent Ibrahim aan zijn houding. Hij is druk in gesprek.

Laura gaat door met wissen als ineens --

PING

OP HET SCHERM een nieuw bericht verschijnt --

ERIC: *Porkel is goed! En Kippenpoot, voor de zekerheid. Succes tutje!*

IN DE SPEELTUIN verschijnt een lach op Laura's gezicht. Ze typt snel een laatste bericht:

LAURA: *Niet meer reageren. Ibr is er weer. Hou van je.*

Zo gauw Eric het bericht gelezen heeft verwijderd Laura het gesprek.

Dan pakt Laura Hamidu op en loopt met Tawbah de speeltuin uit. Ibrahim is nog steeds druk in gesprek. Laura herkent nu met wie: ABU JA'FAR.

De mannen praten Arabisch en aan Ibrahims gebaren te zien hebben ze ruzie. Laura zwijgt en sluit een paar meter achter ze aan.

Uit het niks vliegt Ibrahim zijn baas aan. Zijn ogen spuwen vuur. Laura schrikt --

LAURA

Ibi, niet..!

Laura wil naar voren stappen om Ibrahim tegen te houden, maar wordt opzij geduwd door een paar MANNEN, die Ibrahim en Abu Ja'Far uit elkaar halen.

604 **EXT. MOSUL - STRAAT - DAG**

604

Het is druk in de straat vol marktkraampjes, mensen maken PRAATJES met elkaar en er wordt GELACHEN.

Laura en Ibrahim lopen anoniem in de drukte. Scannen constant de omgeving - *luistert niemand mee?* In het Nederlands praat Laura op Ibrahim in - *wil hem overtuigen* --

LAURA

Wat nou als hij je aangeeft voor mishandeling?

IBRAHIM

Fok dat. Hij moet zich niet met ons bemoeien Lam. Ik maak hem af.

Laura kijkt hem geschrokken aan - *hij meent het.*

Ibrahim zet een glimlach op als twee AGENTEN VAN DE HISBAH langslopen. Ibrahim knikt beleefd naar de agenten, Laura staart instinctief naar de grond. De mannen lopen door.

Om de agenten heen verandert het straatbeeld. Iedereen is met ze bezig: of ze zijn overdreven aardig en bieden hun waar aan, of ze kijken weg en lopen door.

Laura kijkt de agenten voorzichtig na, tot ze zeker weet dat ze uit zicht zijn. Dan draait ze zich naar Ibrahim --

LAURA

Maar Abu Ja'far kent wel de regels... Het is niet veilig bij hem, hij probeert je te naaien.

Laura probeert zo onschuldig mogelijk te klinken.

IBRAHIM

Hij baalt alleen, omdat ik niet
hoef te werken.

Dit is nieuws voor Laura, Ibrahim lacht het weg --

IBRAHIM (cont'd)

Pas een paar weken, Lam. En ze
betalen me gewoon. Ik kon daar niks
en hoef nu niet meer naar die
kankerhond te luisteren.

LAURA

Maar als je niet werkt, moet je dan
niet vechten?

Ibrahim lacht, haalt zijn schouders op --

IBRAHIM

Dan word ik martelaar... Ben ik
hier tenminste weg.

Laura schrikt - *dat mag niet gebeuren*. Ze lopen zwiiggend
verder, Laura zoekt naar een nieuwe ingang --

LAURA

Liefje, ik wil dat je martelaar
wordt, dat weet je. Maar...

Ze kijkt hem zo streng mogelijk aan --

LAURA (cont'd)

Abu Ja'Far is de duivel, de
shaytan... En als jij doodgaat,
blijven wij bij hem achter...

Laura kijkt Ibrahim door haar sluier aan. Zijn ogen worden
klein - *beschuldigt ze hem nou?* --

LAURA (cont'd)

Ik zeg niet wat je moet doen. Jij
bent mijn man en *inshallah* word je
martelaar. Maar hij bespeelt je...

Laura verzacht haar stem, bespeelt Ibrahim --

LAURA (cont'd)

Ik denk dat hij ons wil hebben, Ib.
Mij... Dat mag niet gebeuren.

Ibrahim snapt nu waar Laura op doelt en knikt - ziet
eindelijk Abu Ja'Far als de *bad guy* --

IBRAHIM

Vieze hond...

LAURA
Papa zei dat hij misschien iets
voor ons in Turkije kon-

Laura valt stil, heeft haar mond voorbij gepraat. Ibrahim
stopt met lopen --

IBRAHIM
Wanneer heb je hem gesproken?

LAURA
Hij appte mij... Ik... Ik zei dat
hij ons alleen moet laten, maar...

Laura kijkt Ibrahim smekend aan --

LAURA (cont'd)
Zijn plan klinkt niet heel slecht.

Ibrahim kijkt stoïcijns terug --

LAURA (cont'd)
Maar ik kan dat niet goed
beoordelen. Misschien moet jij een
keer mee luisteren...

Laura kijkt haar man hoopvol aan. Ibrahim zwijgt - denkt
na. Laura wacht geduldig - *trapt hij erin?*

605 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - NACHT**605

Laura ruimt de kamer op, als...

...GESCHREEUW klinkt vanaf de gang

Laura luistert: Ibrahim maakt weer ruzie met Abu Ja'Far.

De deur KLAPT open en Ibrahim stapt de kamer binnen.
Instinctief doet Laura haar sluier voor --

IBRAHIM
Oké. Doe maar.

Laura laat de sluier zakken en kijkt hem vragend aan.
Ibrahim sluit de deur en pakt Laura's telefoon.

CUT TO:

Laura staat met haar telefoon in haar hand. Ibrahim naast
haar, luistert gespannen mee --

ERIC (O.S.)
Ben je alleen?

Ibrahim knikt naar Laura - *hij is er niet*. Laura knikt
terug - weet haar stem net onder controle te houden --

LAURA
Ja, Ibi is bij het gebed.

Laura sluit haar ogen, *hoopt dat haar vader de hint begrijpt*. Kijkt dan Ibrahim aan --

IBRAHIM
(fluistert)
Dat is pas over een uur...

LAURA
(fluistert)
Alsof hij dat weet.

Laura glimlacht geruststellend. Ibrahim knikt, *goed punt* --

ERIC (O.S.)
Fijn. Oké, die vriend in Turkije heeft een paar NGO-vrachtwagens die ze nooit controleren. Dus als jullie daarin mee willen, moeten jullie-

Laura haalt opgelucht adem, *Eric heeft het door*. Dan kijkt ze Ibrahim hoopvol aan, *trapt hij erin?* Ibrahim luistert even, krijgt dan een idee --

IBRAHIM
(fluistert)
Vraag geld...

Ibrahim gebaart ongeduldig dat ze het moet doen --

LAURA
Papa, sorry. Maar het is beter als je ons geld stuurt. Dan kunnen we zelf iets regelen...

Eric valt stil, denkt na. Ibrahim luistert gespannen --

ERIC (O.S.)
Lau, ik snap dat jij en Ibrahim de situatie beter kennen. Maar die mannen weten echt wat ze doen...

Ibrahim schudt zijn hoofd, *wil het geld* --

LAURA
Ja, weet ik. Maar ik doe niks zonder dat Ibi het wil...

Laura kijkt Ibrahim zo lief mogelijk aan. Hij ziet het niet, kijkt gespannen naar de telefoon --

ERIC (O.S.)
(verzucht)
Oké... Ik zal kijken wat kan.

LAURA

Thanks pap... Je bent een held.

Ibrahim kijkt Laura even aan, onder de indruk van dit vertrouwen. Dan gebaart hij dat Laura het gesprek moet beëindigen. Laura knikt, *baalt* --

LAURA (cont'd)

Papa ik moet ophangen, ik app waar het geld heen kan. Hou van je...

ERIC (O.S.)

Ik van jou meis, en doe voorzichtig met die dam...

Laura wil ophangen, als Ibrahim haar geschrokken aankijkt - *welke dam?* Opgelucht richt ze zich op haar telefoon --

LAURA

Wat... Welke dam?

ERIC (O.S.)

De Mosuldam, als hij breekt komt er een vloedgolf jullie kant op...

Ibrahim verstijft. Laura onderdrukt een glimlach - *dolblij met haar vader* --

ERIC (O.S.) (cont'd)

Ibrahim is slim. Hij zal het gevaar hiervan ook inzien voor jullie.

LAURA

Oké... Ik zal het zeggen. Ibrahim weet wel wat we moeten doen.

Laura hangt op en ziet de angst in Ibrahims ogen.

606 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - NACHT**606

Laura en Ibrahim liggen in bed. Laura ligt stil - lijkt te slapen. Ibrahim heeft zijn ogen open - draait onrustig heen en weer...

Laura draait op haar zij, is toch wakker - een lach op haar gezicht.

607 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - DAG** 607

De OPROEP VOOR HET GEBED schalt door de slaapkamer en Laura wordt wakker. Ze komt overeind, rekt zich uit en kijkt recht in het gezicht van...

...Ibrahim die de kamer binnenkomt met een lach op zijn gezicht. Hij loopt in één lijn naar de kast en propt al hun kleren in tassen --

IBRAHIM

We gaan weg...

Laura krijgt een lach op haar gezicht, *wat?! --*

IBRAHIM (cont'd)

Ik heb een verrassing.

Dan bedenkt Laura zich - *een verrassing? --*

IBRAHIM (cont'd)

Kom, help me. Er wacht een taxi...

Ibrahim kijkt haar strak aan. Laura komt overeind. Ze werpt een blik op Ibrahim. *Benieuwd wat hij van plan is.*

608 **INT./EXT. MOSUL - TAXI - DAG**

608

Laura en Tawbah zitten op de achterbank van de taxi - Hamidu bij Laura op schoot. Ibrahim zit voorin - hij praat snel Arabisch met de CHAUFFEUR.

Laura kijkt naar buiten - de omgeving verandert langzaam.

Ze rijden van de drukke straten - naar een buitenwijk waar de huizen minder dicht op elkaar staan. Het is hier rustiger - alles is toegenakeld door de oorlog.

De taxi rijdt steeds verder de heuvels in en komt aan in een buurt waar villa's met ommuurde tuinen op ruime afstand van elkaar liggen. Ook hier is veel gebombardeerd.

De taxi stopt voor de poort van een van de villa's.

609 **EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - POORT - DAG**

609

Laura stapt uit met Hamidu in haar handen en kijkt naar de loshangende poort.

Ibrahim rekent af met de chauffeur en haalt de tassen uit de achterbak. Hij komt met Tawbah naast Laura staan --

IBRAHIM

Mooi hè?

Laura kijkt om zich heen, naar de lege straat. Ibrahim loopt door - duwt de grote poort KRAKEND open en stapt...

610 INT./EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - TUIN - DAG

610

...een ruime tuin in. Laura en de kinderen volgen. Ibrahim sluit de poort achter hen --

IBRAHIM

Helemaal voor ons... En niemand die ons kan zien, Lammetje. Je kan hier gewoon onbedekt lopen...

Ibrahim neemt haar sluier af en wijst naar de grote tuin. Overal dor gras. Ibrahim lacht naar Laura --

IBRAHIM (cont'd)

Alle ruimte voor de kinderen om te spelen, alle elf. En dan is er nog genoeg ruimte voor jou om eten te verbouwen. En...

Ibrahim wijst op een hoek in de schaduw --

IBRAHIM (cont'd)

Daar komt het kippenhok...

Ibrahim lacht vol verwachting naar Laura - *meent ieder woord...* Maar Laura schudt haar hoofd - dan, verslagen --

LAURA

Wat doen we hier Ib...?

Laura kijkt rond. Achtergelaten speelgoed, servies en zelfs nog een verstofte handdoek. *De vorige bewoners zijn duidelijk gevlucht* --

LAURA (cont'd)

Waar zijn deze mensen?

Ibrahim loopt naar het huis en steekt zijn hand door een ingeslagen ruit van de deur om hem te openen --

IBRAHIM

Dat waren ongelovige honden, liefje. *Kâfirs*, die zijn weggejaagd...

Ibrahim slikt zijn volgende woorden in: "of dood..." --

IBRAHIM (cont'd)

We hebben een eigen plek. Hoog, veilig voor die dam.

Ibrahim houdt de deur open en wijst Laura de volledig gemeubileerde woonkamer. Het is er stoffig en ook hier lijkt het erop dat de bewoners halsoverkop vertrokken zijn.

Ibrahim kijkt Laura enthousiast aan - *geniet nou* --

LAURA

En waarom zijn we de enigen... Waar is de rest dan?

Ibrahim probeert rustig te blijven --

IBRAHIM

Ze zijn bang. Voor bommen. Maar dat is voorbij...

Laura heeft het niet meer --

LAURA

Nee, neeneenee. We zouden weg gaan... Papa zei dat h-

Uit het niks haalt Ibrahim uit - PATS --

IBRAHIM

Waarom altijd zo moeilijk, Lam? Kun je niet gewoon één keer blij zijn..? Ik doe alles voor je.

Ibrahim baalt van zijn eigen klap. *Even lijkt hij weer uit te halen*, Laura duikt naar achteren --

IBRAHIM (cont'd)

Dit is wat je wilde, Lam. Een eigen huis...

Ibrahim grijpt in zijn broekzak en haalt zijn telefoon tevoorschijn. Hij houdt hem voor Laura --

IBRAHIM (cont'd)

Er is zelfs internet, van hierachter.

Laura kijkt naar de telefoon en is meteen over haar schrik heen: *dat verandert alles...* Ze herpakt zich en kijkt hem 'schuldbewust' aan --

LAURA

Sorry liefje... Je hebt gelijk. Ik moet ook niet zo dom zijn...

Dit had Ibrahim niet verwacht - maar het bevalt hem wel. Hij laat zijn telefoon zakken en omhelst Laura. Maar nu geniet Laura duidelijk niet van zijn omhelzing.

611 INT. EBI VUGHT - FAMILIEKAMER - DAG

611

IN HET HEDEN zit Laura tegenover een paar tafels en stoelen in een simpele opstelling om een Rechtszaal na te bootsen. Laura staart verbeterd naar de grond.

Op de tafels staan bordjes met daarop: 'RECHTER',
'GRIFFIER' en 'OFFICIER VAN JUSTITIE (OM)'

En MARNIX POELSMA staat als 'Officier van Justitie' met een foto in zijn handen naast een televisie.

OP HET TELEVISIESCHERM speelt een video af. Onduidelijke beelden. GEVANGENEN met baarden die op de grond zitten en worden TOEGESCHREEUWD door Irakese AGENTEN.

Steeds als je denkt iemand te herkennen - stapt een agent ervoor of draait de camera weg.

IN DE KAMER pulkt Laura aan haar nagels - weigert te kijken. Poelsma drukt op pauze - een MAN is vaag in beeld --

POELSMA
Herkent u deze man?

LAURA
Ik heb de video eerder gezien, ja.

POELSMA
Misschien moet u even kijken...

Laura kijkt kort op - *omdat het moet* --

LAURA
Nee...

POELSMA
Meerdere specialisten hebben deze beelden ook bekeken en zien er...

Hij houdt de foto omhoog, Ibrahims foto van de Nationale Sanctielijst Terrorisme --

POELSMA (cont'd)
...deze man in: Ibrahim Idan.

Laura kijkt geïrriteerd weg - *wil haar man niet zien*.
Poelsma gaat door, wijst met een pen op de foto --

POELSMA (cont'd)
Overeenkomsten in de kaak, neus en het belangrijkste een litteken da-

LAURA
Sorry hoor, dit slaat nergens op. Ibrahim is dood... Ik weet niet hoe vaak ik het nog moet zeggen, maar ik zag hem ligg-

POELSMA
Je twijfelt helemaal niet?

LAURA

Wat..? Nee... Natuurlijk niet.

POELSMA

Experts zeggen: "Dit is hem, geen twijfel mogelijk...", maar jij... Jij weet het zeker? Zelfs dit litteken op zijn wang?

Laura valt stil. Poelsma wijst op het scherm. Laura kijkt nu voor het eerst echt naar de beelden --

LAURA

Nee. Het kan niet... Hij is dood...

Dan knapt Laura, zakt naar achteren in haar stoel --

LAURA (cont'd)

Ik weet het niet... Misschien hebben ze wel gelijk. Hij leefde nog toen ik bij hem wegging...

Poelsma laat zijn arm zakken, *stapt uit zijn rol* --

POELSMA

Het is oké, Lau...

LAURA

Maar wat als hij het heeft gehaald?

POELSMA

Ibrahim is dood. Je hebt hem zien liggen. Dodelijk gewond. Het bot uit zijn been... Laat je niet van de wijs brengen. Je moest weten wat je kan verwachten. En dat weet je nu, maar je mag er niet in mee gaan...

Laura kijkt schuld bewust naar de grond --

POELSMA (cont'd)

Ik heb veel zaken gedaan en altijd was er twijfel. Juist bij de onschuldige mensen. Blijf bij de feiten, denk aan de generaal... Hij zal je verhaal bevestigen.

Maar Laura lijkt niet overtuigd --

LAURA

Wat als we hem niet vinden. En m'n vader me niet gelooft?

Poelsma lacht even vaderlijk - *Is dat haar grootste zorg?*
Laura snapt niet wat er grappig zou zijn --

POELSMA

Je vader is daar juist omdat ie je
gelooft, Lau.

Laura lacht voorzichtig met Poelsma mee. *Hoopt dat hij
gelijk heeft.*

612 **EXT. MOSUL - STRAAT - DAG**

612

NOG STEEDS IN HET HEDEN is Mosul onherkenbaar veranderd.

De meeste huizen zijn met de grond gelijk gemaakt. Soms staat er alleen nog een muur overeind. En de huizen die er nog wel staan, zitten vol gaten van de inslagen.

ERIC staat voor een berg stenen die ooit een huis is geweest. Hij kijkt om zich heen - *zoekt iets herkenbaars.* Maar kan niets vinden.

Eric stapt de weg af het puin in. Hij rommelt wat tussen de stenen en duwt iets opzij. Ziet iets glinsteren: een gouden veer - een pauwenveer.

Eric herkent wat, komt overeind en pakt zijn telefoon. Scrollt tot hij iets vindt.

OP HET SCHERM is de poort van het huis van Abu Ja'Far te zien: de pauwenveer op de grond stond ooit op het hek.

OP STRAAT kijkt Eric van de resten van de poort naar de stad om zich heen - *Hier heeft zijn dochter gewoond.*

BEENAR

Kijk daar was een executieplein.

BEENAR (cont'd)

Look that was an execution square.

Eric vangt voor het eerst wat op van een GESPREK tussen THOMAS en BEENAR en schrikt. Beenar wijst op een plein iets verderop --

BEENAR (cont'd)

Je moest heel belangrijk
zijn bij IS om hier te mogen
wonen...

BEENAR (cont'd)

*You had to be a very
important IS person to live
here...*

*

Thomas schrijft mee. Eric kijkt naar de plek waar Beenar wijst, zijn glimlach verdwijnt --

THOMAS

Dus Ibrahim zat daar best
hoog..? Wat betekent dit
voor Laura?

THOMAS

*So Ibrahim was ranked pretty
high..? What does this mean
for Laura?*

*

Beenar haalt zijn schouders op. *Dit weet hij niet.*

Eric schudt zijn hoofd - niet blij welke kant het gesprek op gaat. Dan in het Engels tegen Beenar --

ERIC
Hoe staat het met de
zoektocht naar Nouraldin?

ERIC
*How about the search for
Nouraldin?*

*

BEENAR
Hij werkt niet meer bij
dezelfde compagnie. Maar
mijn mannetje is er mee
bezig...

BEENAR
*He is no longer with the
same outfit. But my guy is
working on it...*

*

Gefrustreerd schudt Eric zijn hoofd en loopt terug naar de auto. Dan in het Nederlands tegen Thomas --

ERIC
Ik dacht dat deze man iedereen in
Irak binnen een uur kon vinden?

613 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - WOONKAMER - DAG**

613

IN HET VERLEDEN is de woonkamer van de villa schoon en opgeruimd. Over de meubels liggen lakens en de zon schijnt naar binnen. Het voelt er zowaar gezellig aan.

Ibrahim ligt languit op de bank - telefoon in zijn handen. Uit de boxen SCHALT een Arabisch IS-propagandafilmpje.

Het GELACH van de kinderen klinkt uit de tuin.

Achter in de kamer dweilt Laura op haar knieën de vloer. Haar gezicht vol verse blauwe plekken.

Ibrahim grijpt naar een kopje op tafel - leeg --

IBRAHIM
Ik wil nog wat thee...

LAURA
(zet glimlach op)
Ik zal wat water koken.

Laura komt overeind en pakt het kopje van Ibrahim aan. Ibrahim kijkt even op en lacht naar haar. Laura lacht liefdevol terug en loopt de kamer uit.

Vlak voor Laura de kamer uitstapt, verdwijnt de glimlach van haar gezicht.

614 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - WC - NACHT**

614

Laura zit aangekleed op de wc, telefoon in haar hand.

OP HET SCHERM staan meerdere berichten --

ERIC: *En als je hem bestookt met berichten over de inval van Amerika?*

LAURA: *Ik weet niet of ik hem bang wil maken
Hij is de afgelopen tijd erg donker de hele dag
thuis ik mag nergens heen
Hij begint me net weer te vertrouwen*

ERIC: *Snap ik, maar je moet opschieten. Het team van Daniel staat bijna klaar.
Die kunnen niet wachten.*

IN DE WC typt Laura een nieuw bericht, als...

...er op de deur wordt GEKLOPT. Laura schiet overeind - wist snel het gesprek --

LAURA
Bijna klaar...

Ibrahim KLOPT nog een keer --

IBRAHIM
Wat doe je? Lam, doe open!

Laura wist haar laatste bericht - TREKT door --

LAURA
Rustig, ik kom...

615 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - GANG - NACHT**

615

Laura opent de deur en stapt de gang in --

LAURA
(zo lief mogelijk)
Wat is er..?

Laura lacht onschuldig naar Ibrahim en loopt door. Maar hij stapt voor haar - probeert haar blik te lezen. Dan --

IBRAHIM
Je telefoon.

Laura verbergt haar paniek en kijkt hem strak aan - *serieus?* Ibrahim knikt en ze doet wat hij vraagt. Ibrahim kijkt er meteen in --

LAURA
Ik zat op de Al-Yaqeen app...

Ibrahim kijkt haar vol ongeloof aan --

IBRAHIM
Je las de Koran... Op de wc?

Laura kijkt weg - *betrapt*. Ibrahim opent de app op de telefoon en blijft Laura aankijken --

IBRAHIM (cont'd)
Welk vers..?

Laura denkt na - *kut...* --

IBRAHIM (cont'd)
Welk vers!

Laura kan zo snel niks bedenken.

IBRAHIM (cont'd)
Wat was je aan het doen?

LAURA
Ik... Ik-

IBRAHIM
Niet liegen!

LAURA
Ik las het nieuws... Die verhalen over Amerika, ik ben zo bang wat er gebeurt als ze hier zijn...

Ibrahim kent deze angst, maar drukt hem weg --

IBRAHIM
Ongelovigen, Lam! Dat is geen nieuws, het is de duivel!

Laura ontspant - *dit keer trapt hij er wel in* - ze knikt onderdanig. Ze zet zich schrap voor wat er komen gaat --

LAURA
Ik dacht niet na. Ik ben gewoon bang, daar moet ik-

Ineens ziet Laura de angst op Ibrahims gezicht. Dan --

IBRAHIM
We gaan slapen Lam...

Laura laat dat zich geen twee keer zeggen en volgt hem.

616 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - SLAAPKAMER - NACHT** 616

Laura ligt in haar bed, haar ogen open. Ze staart naar de telefoon op haar nachtkastje - *baalt*.

Achter haar ZUCHT Ibrahim, duidelijk ook nog wakker.

Laura sluit haar ogen - *als...*

...een harde FLUIT klinkt in de verte - gevolgd door een DREUN van een explosie.

Laura veert op - *de schrik op haar gezicht*. Achter haar zit Ibrahim rechtop in bed. Ze luisteren gespannen.

Maar het blijft STIL.

Dan pakt Ibrahim zijn eigen telefoon en ploft op zijn kussen. Zijn gezicht wordt verlicht door het scherm. Pure angst in zijn ogen.

Laura kijkt even naar Ibrahim en gaat dan weer liggen. Een glimlach op haar gezicht.

617 **EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - TUIN - DAG**

617

Laura en Ibrahim zitten in de tuin. Hamidu kruipt voor Ibrahims voeten door het droge gras.

IBRAHIM

De fokking Koerden doen mee met Europa. Maar die bommen zijn van Amerika.

Tawbah staat verderop op het grasveld, Laura rolt een leuke bal naar haar toe. --

IBRAHIM (cont'd)

Fucking kankerhonden...

Laura ziet Ibrahim naar de horizon staren. Bang dat er ieder moment weer iets kan ontploffen.

Tawbah gooit de bal terug, niet eens in de buurt van Laura. Laura loopt er heen en zet haar meest onschuldige stem op --

LAURA

Liefje, je had gelijk. Zij zijn de duivel. En als de Koerden hier zijn vechten we gewoon terug...

Ibrahim knikt afwezig. Laura rolt de bal weer terug. *Hopend dat haar woorden Ibrahim angst inboezemen.*

618 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - SLAAPKAMER - DAG**

618

Ibrahim ligt op Laura - die hem KREUNEND aanmoedigt. Ibrahim bereikt zijn HOOGTEPUNT - waarna hij meteen van haar afrolt en met gesloten ogen naast haar PLOFT.

Laura streelt Ibrahim liefdevol --

LAURA

Ibi...

Ibrahim legt loom een arm om haar heen --

LAURA (cont'd)
 Als er iets met jou gebeurt... Stel
 je wordt martelaar, *inshallah*.
 Dan moet ik opnieuw trouwen...

Laura kijkt hem onschuldig aan --

LAURA (cont'd)
 Moet ik dan ook met hem..?

IBRAHIM
 Lam, niet doen...

LAURA
 Maar dat is toch zo? Als hij mijn
 man is-

IBRAHIM
 Lam, stop!

LAURA
 Jij bent dan in het paradijs, dat
 weet ik. Maar wij blijven bij
 hem... En ik hoorde dat je in de
 hemel komt met de laatste man met
 wie je trouwt...

Ze kijkt hem zo 'geschrokken' mogelijk aan - *laat het op hem inwerken*. Maar Ibrahim wil het niet horen.

Een ZWARE DREUN in de verte - nieuwe bombardementen.

Ibrahim schiet overeind en kijkt Laura vragend aan. Laura pakt meteen haar telefoon en zoekt --

LAURA (cont'd)
 (geruststellend)
 Ze zijn nog steeds bij Tall Kayf.

Ibrahim kijkt bezorgd naar buiten. Laura blijft liggen - *genietend van de invloed die ze op Ibrahim uitoefent*.

619 INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - WC - NACHT

619

Laura zit in haar nachthemd op de wc, het licht van haar telefoon op haar gezicht.

OP HET SCHERM staan meerdere berichten --

LAURA: *Het gaat beter. Maar hij blijft twijfelen*

ERIC: *Hou vol, hij gaat een keer overstag.
 Het klinkt heel goed al, je gaat dit redden*

LAURA: *Maar dat team dan, je zei dat ik moest opschieten*

ERIC: *Maak je geen zorgen, dat regel ik...*

IN DE WC typt Laura een nieuw bericht als er ineens...

...HARD GEBONK op de metalen poort buiten klinkt.

Laura kijkt verschrikt op, drukt haar telefoon uit --

IBRAHIM (O.S.)
Lam, ben jij dat..?

Laura trekt door en opent de deur.

620 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - GANG - NACHT**

620

Laura loopt de gang in richting de slaapkamer als ze beneden opnieuw GEBONK horen op de deur --

AGENT VAN DE HISBAH (O.S.)
Abu Idan! Ibrahim Idan...

De deur van de slaapkamer gaat open en Ibrahim stapt in de gang, hij pakt Laura hard bij haar bovenarm --

IBRAHIM
Wat is er gebeurd? Heb je iets
gedaan? Iets gezegd?

LAURA
Auw, nee! Tegen wie dan?!

Ibrahim kijkt haar strak aan - *probeert te lezen of ze liegt*. Ibrahim laat Laura los en kalmeert zichzelf --

IBRAHIM
Ze komen voor mij.

Ibrahim SCHREEUWT iets in het Arabisch naar beneden. Er wordt terug GESCHREEUWD. Laura kijkt Ibrahim geschrokken aan --

LAURA
Abu Ja'Far... Hij heeft ze
gestuurd. Je moet weg, ik verzin
wel wat. Zeg dat je-

IBRAHIM
Nee Lam, ze geloven je nooit...

Ibrahim haalt diep adem, *accepteert zijn lot* --

IBRAHIM (cont'd)
(kalm)
Blijf hier.

Ibrahim omhelst Laura en loopt dan de trap af --

LAURA
Ibi... Wat als ze je...

Ibrahim stopt en kijkt Laura aan. Dan haalt hij zijn schouders op en loopt de trap af. Laura blijft achter.

De DEUR beneden gaat open. Ibrahim PRAAT onverstaanbaar met de mannen. Dan START een auto en RIJDT deze weg. *Ibrahim is verdwenen, haar enige mogelijkheid om hier weg te komen.*

621 INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - SLAAPKAMER - NACHT 621

Laura stormt de slaapkamer in, telefoon in haar handen. Ze kijkt OP HET SCHERM en ziet binnengekomen berichten --

ERIC: *Lau, wat is er? Alles goed?!
Als dat Ibrahim is...
Lau laat wat horen, alsjeblieft.*

IN DE KAMER brengt Laura de telefoon naar haar oor. Loopt naar Tawbah en bukt bij het slapende kindje --

LAURA
Tawbah, meisje. Wakker worden.

Tawbah wordt KLAGERIG wakker --

LAURA (cont'd)
Ik weet het, maar je moet je aankleden. Nu!

Tawbah kijkt haar moeder aan, ziet de paniek en werkt slaperig mee --

ERIC (O.S.)
Lau?! Alles goed?

LAURA
Ze hebben Ibi meegenomen!

ERIC (O.S.)
Wat, wie? En ben je nu alleen?

Dan lijkt Laura zich iets te bedenken --

LAURA
Oh ja... Porkel, Kippenpoot. Ik ben alleen. Er waren agenten van de hisbah. Hij is weg pap.

ERIC (O.S.)
Wat?! Maar waarom dan..?

LAURA
Ik moet er achteraan. Ga nu
ophangen... Ik bel later.

Laura hangt op - pakt Hamidu uit bed en trekt Tawbah met
zich mee de kamer uit.

622 **EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - STRAAT - NACHT** 622

Laura loopt met Hamidu op haar buik en Tawbah aan haar hand
de donkere straat op.

Laura kijkt heen en weer over straat. Niemand te bekennen.
Dan duwt Laura de poort KRAKEND achter zich dicht.

623 **EXT. MOSUL - STRAAT - NACHT** 623

Laura loopt met de kinderen door een smallere straat. De
huizen staan hier dicht op elkaar.

De straten zijn veel rustiger en er lopen voornamelijk
MANNEN met Kalasjnikovs over hun schouders. De enkele VROUW
die er loopt, wordt door een man begeleid.

Laura is voorzichtig en loopt buiten het licht van de
lantarenpalen - *wil niet opvallen als vrouw alleen.*

Een auto nadert. Laura loopt de straat op en steekt haar
hand in de lucht. De auto rijdt door - de MAN achter het
stuur negeert haar.

Laura kijkt om zich heen - op zoek naar nog een auto. Laura
controleert haar omgeving - *ziet niemand haar?*

Daar... Nog een auto. Snel trekt Laura Tawbah mee. Houdt de
auto aan - die stopt gelukkig.

Laura opent de deur en kijkt een grote man met een dikke
snor, CHAUFFEUR MOHAMMED, in de ogen.

Ze spreken Arabisch, Laura nog steeds gebrekkig --

LAURA	LAURA
Gegroet Broeder. Wij moeten naar-	<i>Arabisch</i>

*

Chauffeur Mohammed kijkt haar streng aan - kijkt zoekend
over haar schouder --

CHAUFFEUR MOHAMMED	CHAUFFEUR MOHAMMED
Waar is je man?	<i>Arabisch</i>

*

Laura knikt naar de man - *had dit duidelijk verwacht --*

LAURA LAURA
 Die is ziek. Ik moet naar Arabisch
 hem toe. We hebben haast. Ik
 heb geld...

*

Laura laat wat geld zien. Chauffeur Mohammed praat steeds sneller.

LAURA (cont'd) LAURA (cont'd)
 Eh, wat..? Arabisch

*

Dan schudt de man zijn hoofd en wijst op een MAN MET EEN KALASJNIKOV verderop --

CHAUFFEUR MOHAMMED
 Hisbah...

Laura kijkt om en schudt haar hoofd. Ze haalt nog wat geld uit haar gewaad. Chauffeur Mohammed kijkt naar het stapeltje geld en trekt dan gefrustreerd de deur dicht --

LAURA
 (in het Nederlands)
 Nee, wacht...

De auto rijdt weg en Laura kijkt naar de hisbah agent verderop - *kan ze het er nog een keer op wagen?*

Een andere auto komt aanrijden, Laura probeert het nog één keer. Maar de auto rijdt TOETEREND door.

Laura blijft balend achter met de kinderen. Laura werpt nog een laatste blik op de hisbah agent en besluit dan toch om te draaien *terug naar huis*.

624 INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - SLAAPKAMER - NACHT 624

Laura zit op haar bed. Tawbah dicht tegen haar aan - Hamidu slaapt aan haar voeten.

Laura wiegt haar dochter heen en weer en probeert haar paniek te verbergen voor d'r kinderen.

625 EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - TUIN - DAG 625

Laura ijsbeert door de tuin - telefoon aan haar oor en haar gezicht op onweer.

Ze heeft één oog op Hamidu die door het gras kruipt. Achter haar staat Tawbah met de leuke bal in haar handen. Laura probeert in haar beste Arabisch --

LAURA LAURA
 Maar het is weer goed, ik Arabisch
 zeg het toch zelf...

*

Laura wordt onderbroken - luistert gefrustreerd - dan --

LAURA (cont'd) LAURA (cont'd)
 Ik bel u alleen omdat het Arabisch
 een noodgeval is. Hij is
 onschuldig. Hij slaat niet
 meer. U moet het terugnemen. *

Ze valt weer stil, weer onderbroken --

LAURA (cont'd) LAURA (cont'd)
 Broeder.... Broeder... Abu, Arabisch
 Abu, ABU JA'FAR! Ik meen
 het, ik- *

Laura haalt de telefoon van haar oor: *opgehangen*. Laura kijkt verslagen naar haar telefoon - als Tawbah ineens aan haar rok trekt --

TAWBAH
 Mama, ik heb honger...

Laura ZUCHT - aait haar dochter over haar bol en knikt.

626 INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - WOONKAMER - DAG 626

De woonkamer is smerig en de tafel staat vol vuile vaat. Laura zit ongewassen op de bank, haar hoofd onbedekt. Ze ziet er moe uit en heeft holle ogen.

Tawbah hangt vreugdeloos over haar schoot - gebarsten lippen van de honger. Laura ZINGT een kinderliedje (*klap eens in je handjes*) voor Tawbah en klapt met haar handjes, als...

...de poort in de tuin KRAKEND open gaat.

Laura komt overeind en probeert automatisch haar gezicht te bedekken, maar heeft geen sluier om. Dan voorzichtig --

LAURA LAURA
 Wie is daar..?! Arabisch *

De voordeur gaat OPEN --

IBRAHIM
 Fokking kankerhonden!

Laura zucht opgelucht - ondanks Ibrahims slechte bui.

IBRAHIM (cont'd)
 Ik schiet ze allemaal dood. Eén
 voor fucking één!

Laura valt Ibrahim in de armen --

IBRAHIM (cont'd)
 Het was Abu Ja'far. Hij heeft me
 genaaid...

LAURA
 Wat wilden ze..?

IBRAHIM
 Ik moest uitleggen waarom jij wilde
 scheiden...

Ibrahim ploft op de bank - *hij heeft geen enkele wroeging.*

LAURA
 Wat heb je gezegd?

IBRAHIM
 Niks natuurlijk. De rechter heeft
 me gelijk gegeven en verder kunnen
 ze niks bewijzen. Anders hadden ze
 jou allang bij me weggehaald...

Ibrahim kijkt Laura strak aan. Ze doet een stap naar
 achter, *bang dat hij haar de schuld gaat geven --*

IBRAHIM (cont'd)
 Ik ga die kankerhond afmaken...

Laura knielt voor hem neer --

LAURA
 Liefje, niet...

IBRAHIM
 Hij is te ver gegaan.

LAURA
 Dan pakken ze je weer. En laten ze
 je nooit meer gaan...

IBRAHIM
 Wat moet ik dan?!?

Laura kijkt hem vragend aan - *ze heeft wel een idee --*

IBRAHIM (cont'd)
 Nee! Ik laat me niet weggagen...

LAURA
 Wat kan jou het schelen. Als we weg
 zijn, zie je ze nooit meer... Je
 weet wat ze doen met moordena-

IBRAHIM
 En wat denk je dat ze doen met
 mensen die vluchten?

Ibrahim staat op - Laura duikt naar achteren: *bang dat hij gaat slaan*. Dan...

...klinkt een HARDE FLUIT.

Ibrahim kijkt doodsbang op.

Een HARDE EXPLOSIE op honderd meter afstand.

Schreeuwend duikt Ibrahim op Laura om haar te beschermen. Laura drukt haar oren dicht tegen het geluid.

Zodra de klap voorbij is - veert Ibrahim op, trekt haar overeind en pakt Hamidu. Hij wenkt Tawbah --

IBRAHIM (cont'd)

Hier!

Het hele gezin duikt onder de tafel - Ibrahim bovenop.

Geen seconde te vroeg. Opnieuw klinkt het onheilspellende GEFLUIT - gevolgd door een enorme EXPLOSIE.

Laura knijpt haar ogen dicht. Haar handen op de oren van haar kinderen.

Nog een EXPLOSIE...

Stukken pleister vallen van de muren de kamer in, op de tafel. Overal stof.

Weer een EXPLOSIE...

Ramen SPATTEN uit de kozijnen. Stukken steen KNALLEN de woonkamer in.

Laura GILT bijna onhoorbaar door de volgende EXPLOSIE.

Dan is het STIL...

Het gezin blijft zo stil mogelijk liggen. Ze zitten onder het stof. Tawbah snikt onhoorbaar.

CUT TO:

Laura zit op haar knieën midden in de kamer, met een lap veegt ze puin bij elkaar. Doodsangst in haar ogen. Tawbah en Hamidu liggen uitgeput op de schoon geveegde bank.

Verderop in de kamer schept Ibrahim het puin uit de kamer, de tuin in.

IN STILTE ruimen ze het huis op - dan uit het niets --

IBRAHIM (cont'd)

We moeten hier weg...

Het duurt even tot bij Laura doordringt wat Ibrahim zegt - dan kijkt ze op. Ziet meteen dat hij het meent --

LAURA
Turkije..?

Ibrahim kijkt Laura aan, zegt niks --

LAURA (cont'd)
Dat is het beste, lief... Hier gaan we alleen maar dood. Daar kun je verschil maken...

Er verandert iets in Ibrahims blik - zijn ogen twinkelen --

IBRAHIM
Dat is het... Ik ga ongelovigen pakken, Lam.

Met een maniakale lach op zijn gezicht omhelst hij zijn gezin. Laura staart verschrikt - *wat heeft ze gedaan..?*

627 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - WOONKAMER - DAG** 627

IN HET HEDEN stapt Eric dezelfde woonkamer binnen.

Alles in de kamer ligt overhoop. De muren zitten vol gaten. De tafel waar Laura en Ibrahim onder lagen, ligt op zijn kant tegen de muur.

Eric kijkt de kamer rond. Hij durft bijna niet te bewegen - *alsof hij de rust niet wil verstoren.*

628 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - GANG - DAG** 628

Eric loopt de gang in en kijkt de slaapkamer rond - het bedje van Hamidu staat er nog.

Eric draait zich om en ziet de wc. Een lach op zijn gezicht: *daar zat ze als ze met elkaar appten.*

Hij neemt de wc in zich op - *hoopt antwoorden te vinden.*

Niks.

Verslagen draait Eric zich om en loopt naar beneden.

629 **EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - TUIN - DAG** 629

Eric loopt door de openslaande deuren de tuin in.

Thomas staat bij het zwembad - neemt foto's van de ravage. Eric loopt naar hem toe --

ERIC
 Als dat vorige huis al voor
 hooggeplaatste mensen was...

Thomas DRUKT af en kijkt dan Eric aan --

THOMAS
 Dat is precies wat ik tegen Beenar
 zei. Maar hij vindt het alleen maar
 gek dat ze hier zijn gaan wonen.

Eric kijkt hem verbaasd aan --

THOMAS (cont'd)
 Er woonde hier bijna niemand ten
 tijde van het kalifaat. Hier werd
 het eerst gebombardeerd. Dus het is
 raar, als Ibrahim echt zo
 belangrijk was...

Eric's gezicht klaart iets op --

THOMAS (cont'd)
 Beenar denkt dat niemand hier wilde
 wonen. Dat ze daarom hier-

<p>BEENAR Ze hebben hem! Nouraldin... Hij is gevonden!</p>	<p>BEENAR <i>They have him! Nouraldin... He has been found!</i></p>	*
--	---	---

Beenar loopt enthousiast - met zijn telefoon in zijn hand -
 op Eric en Thomas af --

<p>BEENAR (cont'd) Hij werkt niet meer op de locatie waar Laura ontsnapt is. Maar we kunnen daar wel met hem afspreken.</p>	<p>BEENAR (cont'd) <i>He no longer works at the location where Laura escaped. But we can meet him there.</i></p>	*
---	--	---

Een voorzichtige glimlach bij Eric - *eindelijk krijgt hij
 de antwoorden die hij al zo lang zoekt.*

630 INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - DAG

630

Laura zit in haar cel op haar bed - staart naar de muur.

Laura heeft haar haren in een staart en een bril op. Ze
 ziet er jonger uit, maar is duidelijk gefocust.

Er wordt op de celdeur GEKLOPT.

Laura veert overeind. De deur wordt van zijn slot gehaald
 en geopend. Twee CIPIERS staan klaar.

Laura houdt haar handen klaar voor de handboeien. Dan ziet
 ze Poelsma staan achter de cipers.

Laura had hem niet verwacht - kijkt hem bezorgd aan --

POELSMA
Niks aan de hand, ik rij mee. En ik
heb goed nieuws...

631 INT. GEBLINDEERDE BUS - DAG

631

Laura zit gespannen tegenover Poelsma. Hij knikt geruststellend --

POELSMA
Vannacht is de man, waarvan het OM
dacht dat het Ibrahim was, in Irak
geëxecuteerd.

Laura kijkt hem verstijfd aan - *kan het even niet geloven.*
Dan zakt ze naar achter op het autobankje --

LAURA
Echt..?

Laura veegt met een glimlach een traan uit haar ogen --

LAURA (cont'd)
Waarom huil ik nou...

POELSMA
Opluchting..?

LAURA
Ja, en verdriet... Stom toch? Ik
haatte hem. Maar het voelt zo...
Echt...

Laura SNIKT en haalt haar schouders verontschuldigend op --

POELSMA
Daarom ben ik ook blij dat ik het
nu kan zeggen. Want straks in de
rechtszaal...

Laura knikt, weet wat hij bedoelt - *dat zou verkeerd
overkomen.* Poelsma geeft haar een knipoog - *slimmerd.*

Dan kijkt Laura door het raam naar buiten. Gefocust.

POELSMA (cont'd)
Zenuwachtig?

Laura knikt - *Tuurlijk* --

POELSMA (cont'd)
Niet doen, is niet nodig...

Laura en Poelsma wisselen een blik - *ze zal haar best doen.*

632 INT. ROTTERDAM - RECHTBANK - RECHTSZAAL - DAG

632

Een enorme rechtszaal met voorin drie RECHTERS achter hun hoge houten bureau.

Naast de rechters zit Officier van Justitie HASSINK achter een tafel die net iets lager staat. Ze heeft een stapel dossiers voor haar liggen.

Laura zit in een container - afgesloten voor het aanwezige PUBLIEK en de PERS op de tribunes achter haar. Laura vreet zichzelf op - terwijl Hassink praat --

HASSINK

...zo zijn er getuigen in het dossier die zeggen:

(leest voor)

Je moet uitkijken voor haar, ze heeft een dubbele agenda.

(kijkt Laura aan)

Wat zeg je daarop?

Laura probeert te ontspannen, maar krijgt haar trillende handen niet onder controle - dan zo rustig mogelijk --

LAURA

Dat is niet waar. Ik ben niet gevaarlijk.

HASSINK

Maar er zijn meerdere verklaringen. En u heeft aantoonbaar de hele wereld voor de gek gehouden. Kijk naar de wijze waarop u verscheen op *Kurdistan24*.

Laura kijkt Hassink vol ongeloof aan, schudt haar hoofd - *wil dit misverstand meteen uit de wereld helpen --*

LAURA

Dat was een toneelspel, dat ik moest opvoeren van de Koerden...

HASSINK

Voert u vaker toneelstukjes op..?

Laura pulkt gefrustreerd aan haar nagels - maar stopt meteen als ze Hassink ziet kijken -

HASSINK (cont'd)

Want het ging u wel heel makkelijk af, nadat u net, zoals u zelf zei, met twee kinderen door een zandbak gehold was. Je moet stevig in de schoenen staan om dan nog even een grap te maken.

Laura kijkt van Hassink naar Poelsma: *wat bedoelt ze?* --

HASSINK (cont'd)
(legt uit)
Ik ben Laura. Uit *Sweet Lake City*.

Laura schudt fanatiek haar hoofd --

LAURA
Dat was geen grap... Zo noemde mijn vader Zoetermeer altijd.

Hassink gelooft Laura duidelijk niet. Laura kijkt hulpeloos van Hassink naar Poelsma.

Dan haalt Hassink een foto tevoorschijn --

HASSINK
Dan nog een moment waar u iets heel anders laat zien dan in uw verhalen. Uw tijd in het kalifaat, die zo zwaar zou zijn geweest...

OP DE FOTO poseert Ibrahim trots naast een auto, steekt trots één vinger in de lucht en heeft een brede glimlach op zijn gezicht.

Dan toont Hassink een foto - een ingezoomde versie van de zelfde foto: een close-up van de zonnebril van Ibrahim. In de reflectie maakt Laura lachend de foto --

HASSINK (cont'd)
Dit is niet een beeld van een vrouw die het zwaar heeft, toch?

IN DE ZAAL ZUCHT Laura ingehouden, de moed zakt haar in de schoenen - *dit gaat nog heel zwaar worden.*

633 **EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - TUIN - DAG**

633

IN HET VERLEDEN poseert Ibrahim trots naast dezelfde auto - een gedeukte, donkerblauwe TOYOTA CORONA. Laura maakt lachend de foto en laat dan haar telefoon zakken.

LAURA
Echt te gek... Hoeveel heb je betaald?

IBRAHIM
Maakt niet uit. Stuur die foto naar je pa, dan weten ze waar ze niet op mogen schieten...

Laura typt iets in op haar telefoon en verstuurt hem --

IBRAHIM (cont'd)

En...

Ibrahim opent de deur en pakt iets van de stoel --

IBRAHIM (cont'd)

Voor die ongelovige honden...

Laura stapt geschrokken naar achteren als Ibrahim een PISTOOL aan haar toont. Zijn toon is serieus --

IBRAHIM (cont'd)

Je zal me daar waarschijnlijk niet veel meer zien. Misschien pakken ze me, of ik word meteen martelaar...

LAURA

Inshallah. We zien elkaar in *djenna*.

Laura kijkt zenuwachtig naar Ibrahim die het pistool van de ene in de andere hand gooit. *Hij meent het, ze heeft een monster van hem gemaakt.*

634 INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - SLAAPKAMER - NACHT 634

Laura loopt de slaapkamer binnen - waar Ibrahim op bed ligt en met een glimlach naar het plafond staart.

Laura kruipt bij hem in bed - lacht verleidelijk --

LAURA

Ben jij nog wakker...

Laura glijdt plagerig met haar hand over zijn buik, langzaam naar beneden. Ibrahims lichaam reageert meteen. Hij zoent haar, tot hij merkt dat Laura afgeleid is --

IBRAHIM

Wat..?

LAURA

Ik weet niet, niks...

Ibrahim wil verder gaan --

LAURA (cont'd)

Nou, ik zat te denken...

Ibrahim baalt. Laura knikt naar de kinderen --

LAURA (cont'd)

Ik dacht, moeten we ze niet nog één mooie herinnering geven. Voor... stel dat we het niet redden...

IBRAHIM
 Waar denk je aan?

635 **EXT. MOSUL - PRETPARK - DAG**

635

Laura, in niqab, en Ibrahim lopen door een druk pretpark. Overal lopen MANNEN samen met VROUWEN en KINDEREN. Mensen hebben suikerspinnen in hun handen en wandelen tussen de attracties.

Een aftandse achtbaan, een piratenschip, een schiettent, botsautootjes. Alles in geen jaren onderhouden.

Het heeft veel weg van een normaal pretpark, maar hier lopen tussen de mensen ook enkele HISBAH AGENTEN, waardoor iedereen iets meer op zijn hoede is. *Geluk is hier niet vanzelfsprekend.*

Maar Laura geniet zonder zorgen van haar kinderen. Hamidu kijkt zijn ogen uit vanaf haar buik en Tawbah rent enthousiast rondjes om hen heen --

TAWBAH
 Mag ik..? Mag ik?

Tawbah heeft vlechtjes in haar haar - wijst naar een ZWEEFMOLEN. Laura kijkt vragend naar Ibrahim - die lachend knikt. Tawbah rent meteen naar de rij --

LAURA
 Is ze niet te klein..?

IBRAHIM
 Ik ga wel mee...

Laura ziet hoe Ibrahim als een echte vader liefdevol Tawbah's hand pakt - *even lijkt de wereld normaal...*

636 **INT. MOSUL - PRETPARK - KEBAB-TENT - DAG**

636

Een OBER begeleidt het gezin naar tafel, omringd met zwarte doeken. De man zet brood en hummus voor hen neer, terwijl Laura, Ibrahim en de kinderen gaan zitten.

De ober sluit de tafel af van de buitenwereld met de zwarte doeken, waardoor Laura haar sluier af kan nemen --

IBRAHIM
 Lam...

Laura kijkt naar Ibrahim die zijn telefoon omhoog houdt voor een *selfie*. Tawbah heeft net een stuk brood in haar mond en trekt een gekke bek. Laura lacht --

ALLEMAAL

Allah eazim...

KLIK

Ibrahim kijkt naar de foto op de telefoon en LACHT --

LAURA

Mag ik hem zien?

Ibrahim laat de foto zien, Laura ziet Tawbahs gekke bek --

LAURA (cont'd)

Tawbah...

Tawbah lacht ondeugend. Ibrahim kietelt het meisje - Tawbah KIRT het uit. Laura geniet van Tawbahs vreugde. En heel even kijkt ze ook met andere ogen naar Ibrahim.

Ibrahim smeert nog een broodje voor Tawbah --

IBRAHIM

Als je groter bent, gaan we samen
in het schip...

Ibrahim geeft Tawbah het broodje en smeert er nog een --

IBRAHIM (cont'd)

Toen ik acht was, stond er één op
de kermis in Alkmaar. Ik ging elke
dag wel drie keer ...

Ibrahim geeft Laura een stuk brood. Laura is even in de war van dit lieve gebaar. *Deze kant van Ibrahim heeft ze al lang niet meer gezien* --

IBRAHIM (cont'd)

...en mama bracht me elke dag weer.
Wat zij niet wist, was dat een van
de beugels stuk was. Dus dat we,
als we bovenin waren...

Met een SCHREEUW staat Ibrahim op en doet alsof hij boven in het schip staat - zijn armen in de lucht en zijn ogen dicht --

IBRAHIM (cont'd)

Alsof je de hemel kon aanraken...

Tawbah LACHT en SCHREEUWT met Ibrahim mee. De schreeuw haalt Laura meteen uit Ibrahim's tijdelijke betovering. *De ballon van het perfecte gezin is weer doorgeprikt.*

637 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - WOESTIJN - DAG**

637

IN HET HEDEN trekt een lange weg een streep door een enorme open zandvlakte vol diepe kraters. In de verte loopt een lang hek haaks op de weg - zo ver het oog reikt.

Het busje van Beenar rijdt op hoge snelheid richting een BUNKER in de verte.

638 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - BUNKER - DAG**

638

Beenar parkeert zijn busje naast enkele LEGERVOERTUIGEN.

Eric, Thomas en Beenar stappen uit het busje. Eric kijkt onwennig om zich heen als in de verte uit de bunker een imposante man op hen af komt lopen. Dit is GENERAAL NOURALDIN.

Nouraldin kijkt naar Eric en Thomas en vraagt dan iets aan Beenar in het Koerdisch.

Beenar antwoordt en wijst op Eric. Nouraldin steekt zijn hand uit en zegt iets in het Koerdisch. Beenar vertaalt --

BEENAR

Hij wil graag de hand schudden van de vader van het dapperste meisje dat hij ooit heeft ontmoet.

BEENAR

He would like to shake hands with the father of the bravest girl he has ever met.

*

Eric glimlacht en schudt Nouraldins hand. Dan wijst de generaal op de open vlakte en praat opnieuw in het Koerdisch. Beenar vertaalt weer --

BEENAR (cont'd)

Nouraldin is hier al bijna een jaar niet meer geweest. Hij kan nog steeds niet geloven dat Laura op deze plek ontsnapt is.

BEENAR (cont'd)

Nouraldin has not been here for almost a year. He still cannot believe that Laura escaped from this place.

Eric kijkt vol ongeloof van Beenar naar de generaal --

ERIC

Dus Laura is écht ontsnapt..?

ERIC

So Laura really escaped..?

*

Beenar vertaalt en Nouraldin LACHT om de vraag en antwoordt.

Eric kan niet wachten tot Beenar weer vertaalt --

BEENAR
Hij heeft Laura zelf gezien.
Ze had twee kinderen. Ze
dachten eerst dat ze een...

BEENAR
*He saw Laura himself. She
had two children. At first
they thought she was...*

*

Beenar zoekt naar een woord - gebaart om zijn middel --

BEENAR (cont'd)
Bom om had...

BEENAR (cont'd)
Wearing a bomb vest...

*

Eric knikt enthousiast mee, herkent dit deel van het verhaal. De generaal blijft maar doorpraten. Eric's lach wordt steeds groter - Nouraldin heeft haar echt gezien --

BEENAR (cont'd)
Ze snapten niet wat ze daar deed, midden op de dag. Het is daar een deathtrap.

BEENAR (cont'd)
They didn't understand what she was doing there, in the middle of the day. It is a deathtrap.

*

De generaal gebaart het drietal mee te komen. Eric en Thomas kijken elkaar aan - eindelijk een antwoord.

Eric wil al meelopen als Thomas hem staande houdt --

THOMAS
Is het wel slim als jij hier bij bent?

Eric denkt even na, maar begrijpt dan wat Thomas bedoelt. Verontschuldigend draait Eric zich naar Nouraldin --

ERIC
Het spijt me. Ik wil alles horen, maar ik mag het interview niet beïnvloeden. Voor de rechtszaak... U moet het aan hem vertellen.

ERIC
I am sorry. I want to hear everything, but I can't influence the interview. Before the trial... You should tell him.

*

Eric wijst op Thomas, knikt naar Beenar - vertaal dan.

639 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - BUNKER - DAG**

639

Eric staat op het dak van een ruïne van een zandkleurig huis - verstevigd met zandzakken.

Hij kijkt uit over de oneindige zandvlakte voor hem. Dan hoort hij iemand achter hem lopen - het is Thomas die hem een fles water geeft.

Eric kijkt hem vragend aan - kloppen Laura's woorden? Thomas knikt instemmend.

Eric opent zijn fles met een lach op zijn gezicht. Neemt een grote slok. Hij kijkt weer uit over de zandvlakte - de opluchting wordt hem even te veel.

Zwijgend kijken de twee even over de vlakte.

Dan doorbreekt Thomas de stilte - kijkt Eric aan --

THOMAS
Ongelofelijk... Dat ze het
überhaupt heeft overleefd...

Dan draait Eric zich weer naar de vlakte en dringt het besef pas echt tot hem door - *Laura heeft hier gerend, dit is waar ze ontsnapt is!*

640 INT. ROTTERDAM - RECHTBANK - RECHTSZAAL - DAG

640

In de rechtbank zit Laura in haar container. Haar gezicht oogt kalm, maar ze knijpt zenuwachtig in haar handen - *ze is duidelijk gespannen.*

Tegenover haar zitten de rechters, met daarnaast Officier van Justitie Hassink achter haar bureau.

Naast Hassink staat een televisie met daarop de onduidelijke beelden van de gevangenen die Poelsma eerder al aan Laura toonde. De video staat op pauze.

Achter de container van Laura op de tribune, tussen de pers en het publiek, zit JOYCE. Laura's moeder kijkt vol twijfel naar het scherm waar Hassink op wijst --

HASSINK
Honderd procent?

Laura knikt, dan - *met een geknepen keel* --

LAURA
Dat is niet Ibrahim. Mijn man is
dood gegaan in de woestijn.

Hassink kijkt Laura indringend aan --

HASSINK
Is dat zo? Want het lijkt alsof het
je niets doet. Zijn dood...

Vanaf de tribune knikt Joyce mee - *deelt precies dat gevoel...*

Ook Laura is van slag door deze opmerking, maar herpakt zich meteen - *emotie in haar stem* --

LAURA
Natuurlijk raakt zijn dood me. Het was de vader van mijn kinderen. Ik dacht dat ik van hem hield. Wilde dat hij van mij hield. Hij was als... een verslaving...

Laura knikt - *Ja dat is de beste omschrijving.* Dan richt ze zich direct tot Hassink - zekerder van zichzelf nu --

LAURA (cont'd)
Ik voelde me altijd overal
afgewezen. Dacht dat ik niemand had.

Dit raakt Joyce - *dit gaat ook over haar* --

LAURA (cont'd)
Ik wilde leven en was op zoek. En
hij kon me dat geven...

HASSINK
In het kalifaat?

LAURA
Ja, dat dacht ik toen.

HASSINK
Later niet meer?

LAURA
Nee...

Laura denkt even na, voor ze verder gaat --

LAURA (cont'd)
Ik sta nu niet meer achter mijn
keuzes van toen...

Deze woorden emotioneren Joyce - alsof ze haar dochter voor het eerst echt hoort --

LAURA (cont'd)
Maar dat zag ik pas in toen ik daar
was. Daarom wilde ik ontsnappen.

Hassink knikt - minder zeker van zichzelf dan eerst - en zwijgt dan even. Laura kijkt naar Hassink, heeft door hoe ze zoekt naar een ingang --

HASSINK
Tijdens die vlucht kwam uw man om?

Laura antwoordt rustig - *geen enkele twijfel meer* --

LAURA
Ja.

HASSINK
Als we uw verhaal mogen geloven
dan...

LAURA
Ja, mijn verhaal én dat van
generaal Nouraldin...

Laura kijkt naar Poelsma, die haar zekere houding met een knik bevestigt --

HASSINK

Ik heb verder geen vragen...

Vanaf de tribune kijkt Joyce van Hassink naar de achterkant van de container waar haar dochter in zit. *Kan ze Laura geloven?*

641 INT. ROTTERDAM - RECHTBANK - RECHTSZAAL - DAG

641

Poelsma staat achter een spreekgestoelte, naast de container van Laura.

Laura kijkt naar haar advocaat die een vurig betoog houdt tegen de rechters - *duidelijk geraakt door zijn woorden* --

POELSMA

...de reden waarom ik me zo stoer aan het opportunistische handelen van het OM tijdens deze zaak.

Laura kijkt vol ontzag naar Poelsma - *die Hassink zo direct aanvalt* --

POELSMA (cont'd)

Laura heeft altijd meegewerkt. Ze heeft gezwogen in het begin, ja. Maar verder heeft ze alle vragen beantwoord.

Poelsma wijst op Laura, die zich in de container geen houding weet te geven --

POELSMA (cont'd)

Ze heeft bewijs geleverd. En steeds, zo bleek, weer de waarheid verteld. Maar het OM noemde haar leugenaar. Zei zelfs bewijs te hebben.

Poelsma houdt de editie van Der Spiegel met het interview van Daniel omhoog --

POELSMA (cont'd)

Maar juist dat bewijs sprak zichzelf tegen. Maar geen woord over Laura, die dit al die tijd al zei.

Dan houdt Poelsma de foto van Ibrahim omhoog --

POELSMA (cont'd)

"Ibrahim Idan is dood."

Poelsma kijkt de rechters indringend aan, wijst op het OM --

POELSMA (cont'd)
 "Niet waar, wij hebben Meneer Idan
 gevonden." Opnieuw onbewezen
 verdachtmakingen. En opnieuw was
 het Laura die zorgde voor bewijs.

Hij wijst weer op Laura - die haar schaamte voorbij is en
 mee knikt met het pleidooi --

POELSMA (cont'd)
 Generaal Nouraldin die haar
 verhaal, dat vanaf het begin af aan
 hetzelfde is gebleven, woord voor
 woord bevestigt...

Laura wacht gespannen op de volgende woorden van Poelsma.
 Maar hij kijkt de rechters slechts aan, neemt zijn tijd --

POELSMA (cont'd)
 Meneer de rechter, mijn cliënt
 liegt niet. Dat heeft ze keer op
 keer bewezen...

(dramatische pauze)
 Dus ik kan niet langer aan mijn
 cliënt uitleggen waarom zij nog
 steeds vastzit... Al bijna dertien
 maanden, langer dan ze zich
 überhaupt in het door IS-bezette
 gebied heeft bevonden.

Laura kijkt vol ontzag van Poelsma naar de rechters -
 probeert te lezen hoe het verhaal bij hen binnenkomt.

642 **INT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - SLAAPKAMER - DAG** 642

IN HET VERLEDEN SCHALT de oproep tot het gebed door de kamer.

Laura schrikt wakker - Hamidu ligt in haar armen belletjes
 te blazen met zijn lippen. Laura draait zich naar Ibrahim
 die wezenloos naar het plafond staart --

LAURA
 Heb jij geslapen..?

Ibrahim schudt zijn hoofd.

Tekst over beeld: 12 juli 2016 - Mosul Irak, de dag van de
 ontsnapping.

Laura legt Hamidu weg en stopt de laatste dingen in een
 tas: Flessen water, kleren en een WIT LAKEN bovenop --

LAURA (cont'd)
 Tawbah, liefje. We gaan opstaan...

Tawbah veegt de slaap uit haar ogen.

643 **EXT. MOSUL - VILLA LAURA EN IBRAHIM - TUIN - DAG**

643

Laura staat in de tuin en kijkt uit over de stad. De kapotte huizen om haar heen, het dorre gras aan haar voeten - *alles is dood*.

Ze kijkt OP HET SCHERM van haar telefoon - leest de eerdere conversatie --

LAURA: *We vertrekken over 10*

ERIC: *Goed, ik zeg het tegen Daniel. Het team staat klaar!
Hebben jullie de route?*

LAURA: *Tot de stadsgrens ja. Verder konden we niet proefrijden maar Ibi zegt dat het goed komt
Weet waar we heen moeten*

PING - een nieuw bericht komt binnen.

ERIC: *Komt goed meis, zet hem op! Zie je snel! Kan niet wachten.*

Laura typt een antwoord.

LAURA: *Ik ook niet papsie. Ik hou ook van jou, je bent de beste papa van de hele wereld! <3*

IN DE TUIN krijgt Laura een melancholische lach op haar gezicht. Maar dan toch weer die twijfel. Laura ZUCHT, typt een nieuw bericht - en verstuurt het --

LAURA: *Pap, wat gaan ze eigenlijk met Ibr doen?*

Laura staart NAAR HET SCHERM, waar Eric een paar keer aan een nieuw bericht begint, tot - PING --

ERIC: *Dat is geregeld. Focus jij je op de reis.*

Laura ZUCHT en knikt dan vastberaden. *Dit is het beste.*

IBRAHIM (O.C.)

Lam, we gaan!

LAURA

Ik kom!

Snel typt Laura iets naar haar vader en wist dan de berichten op haar telefoon.

644 INT. MOSUL - AUTO LAURA EN IBRAHIM - DAG

644

Laura zit op de bijrijdersstoel van de auto, die voor de villa staat. Op haar telefoon kijkt Laura naar een landkaart - terwijl ze mompelend plaatsnamen doorneemt --

LAURA

Akre... Bardarash... Bashiqa...
Bartella...

Laura herhaalt de plaatsnamen - zodat ze deze goed in haar hoofd heeft.

Dan ziet Laura Ibrahim met de laatste tas uit huis komen.

Laura aait Hamidu over zijn hoofd en geeft Tawbah via de achteruitkijkspiegel een gespannen glimlach. Tawbah lacht ontspannen terug.

Laura schrikt op van de ACHTERKLEP die door Ibrahim dicht gegooid wordt en even later stapt hij naast Laura in.

Ibrahim drukt Laura een knuffel zonder ogen in haar handen. Ibrahim start de auto en zonder Laura aan te kijken --

IBRAHIM

Altijd bij je houden.

Laura kijkt verbaasd naar de knuffel - *waarom had Ibrahim deze bij zich?*

Laura voelt iets hards in de knuffel zitten en draait deze om. Er is een klein scheurtje in gemaakt en Laura ziet nu pas wat Ibrahim in de knuffel van zijn dochter heeft verstopt:

Een pistool.

Laura kijkt geschrokken van de knuffel naar Ibrahim achter het stuur. Laura twijfelt even. *Alsof ze haar opties overweegt.*

Dan ziet Laura de strenge blik van Ibrahim --

IBRAHIM (cont'd)

Leg hem bovenin de tas. Ik moet er snel bij kunnen...

De twijfel van Laura houdt aan. Maar als Ibrahim haar aan blijft kijken stopt ze de knuffel in de tas, die tussen haar benen op de grond staat.

Ibrahim knikt - doet zijn handen open voor zich en MOMPELT een gebed. Laura werpt nog een laatste blik op de knuffel in de tas en sluit dan aan bij het gebed van Ibrahim.

Hun GEMOMPEL is onverstaanbaar, tot Laura's woorden plotseling Nederlands worden --

LAURA
(bijna onhoorbaar)
Oh God, laat me hier weggemen...
Alsjeblieft redt in ieder geval
mijn kinderen... Please, God...

Ibrahim START de auto en wij blijven achter op de oprit van het huis - terwijl Laura en Ibrahim wegrijden.

645 **INT/EXT. MOSUL - STRATEN - AUTO LAURA EN IBRAHIM - DAG** 645

De ochtendzon schijnt door de rustige straten van Mosul.

Laura wappert haar gewaad tegen de hitte - draait haar raam open. Ze rijden tussen de huizen door, de brug op, de Tigris over.

Van de pracht en praal van het ooit zo mooie Mosul is weinig meer over. Ieder gebouw is gevuld met enorme kogelgaten. De mensen op straat hebben een strakke blik in hun ogen - getekend door jaren van oorlog.

IN DE AUTO ruikt Laura liefkozend aan Hamidu's kruin. Controleert Tawbah - die rustig naar buiten staart.

Ze rijden de hoek om recht op een grenspost af, waar een JONGE GRENSWACHTER met een Kalasjnikov in zijn handen staat.

Ibrahim knijpt zijn knokkels wit.

Laura steekt haar hand naar achteren en knijpt zachtjes in Tawbahs been. Tawbah grijpt haar hand, *voelt de zenuwen*.

Ibrahim remt en knikt naar de grenswachter - die gebaart dat hij moet doorrijden. Ibrahim rijdt rustig door --

LAURA
Oké... Het komt goed, liefje...

Laura kijkt haar man gespannen aan - *dat was één...*

646 **INT/EXT. MOSUL - GRENSWACHT - AUTO LAURA EN IBRAHIM - DAG** 646

Laura zit alleen met Hamidu en Tawbah in de stilstaande auto. Laura ziet enkele kapotte huizen. Ze zijn duidelijk in een buitenwijk van de stad.

Een vrachtwagen rijdt langs, de achterbak gevuld met lichamen - dode IS'ers omgekomen in de strijd.

Even staart Laura naar de levenloze lichamen.

Dan kijkt ze snel weg, naar Ibrahim - die verderop in gesprek is met een DIKKE GRENSWACHTER - zijn Kalasjnikov losjes aan zijn schouder. *Schiet nou op...*

Als de grenswachter opkijkt, doet Laura alsof ze met Hamidu speelt. Dan ziet Laura Ibrahim weer terug lopen. Ibrahim stapt in, START de motor --

LAURA

Wat zei hij?

De grenswachter opent de slagboom en Ibrahim steekt vriendelijk zijn hand op als ze langs rijden --

LAURA (cont'd)

Ibi... Lieverd?

IBRAHIM

Dat alles goed was...

Ibrahim geeft meer GAS. Laura ziet zijn handen trillen. Ibrahim staart naar de weg voor hen --

IBRAHIM (cont'd)

En we moeten oppassen voor tanks.

Laura schrikt en kijkt in de zijspiegel naar de vrachtwagen die achter hen de stad weer in rijdt.

647 **INT/EXT. OPEN VLAKTE - AUTO LAURA EN IBRAHIM - DAG**

647

Dorre woestijnvlakte. Rotsen en opwaaiend zand. Trillende lucht door de hitte.

De auto rijdt over een lange weg - recht op een donker gebergte af --

LAURA

Bartella en daarna niks... Dat was het.

IBRAHIM

Dat kan toch niet, je leest niet goed. Er moet meer zijn...

Laura houdt haar telefoon voor Ibrahims gezicht --

LAURA

"Bartella, dan de weg af tot de grens. Daar wacht het team..."

Ibrahim schudt zijn hoofd en geeft GAS. Grindkorrels TIKKEN tegen het chassis.

Dan rijden ze weer ZWIJGEND door de woestijn. Remmen af en toe af om een berg stenen of banden te ontwijken. Tot er iets verschijnt in de verte --

LAURA (cont'd)
Wat is dat..?

Ibrahim tuurt tussen de spleten van zijn ogen door --

IBRAHIM
Ik weet niet... Een hek..?
(opgelucht)
Dat is het... We zijn er...

Ibrahim geeft gas. Het TIKKEN van de stenen versnelt. Verderop ligt een kilometerslang hek, haaks op hun weg.

Beiden hebben een lach op hun gezicht.

648 INT/EXT. WEG LANGS HEK - AUTO LAURA EN IBRAHIM - DAG

648

De auto HOBBELT over de met stenen bezaaide weg. Links van hen loopt het hek, nu parallel aan de weg.

De euforie is verdwenen. Gespannen staren ze naar het hek - *op zoek naar een doorgang*. Ibrahim knijpt met zijn ogen.

Laura doet haar sluier af om beter te kunnen zien --

LAURA
Ik doe hem zo weer voor.

Laura negeert zijn afkeurende blik. Dan draait Ibrahim ineens de weg af, op het hek af. Nu ziet Laura het ook: een gat in het hek.

De auto stopt enkele meters voor het gat. Laura en Ibrahim kijken over de motorkap, door het gat recht in...

...een diepe TANKGRACHT --

IBRAHIM
Daar kunnen we nooit door...

Achter het hek loopt de woestijn nog kilometers door --

IBRAHIM (cont'd)
We moeten eruit.

LAURA
Lopen...?

IBRAHIM
We hebben water...

TIK, TIK-TAK, TAK-TAKKETAK-POK-POK! De stilstaande auto wordt plotseling bestookt.

Laura en Ibrahim kijken elkaar verbaasd aan - dan...

...BARST een raam achterin de auto in duizend stukken --

IBRAHIM (cont'd)

Ze schieten!

Laura en Ibrahim duiken omlaag --

LAURA

De vlag!

Laura grijpt naar achteren - maar Ibrahim duwt haar weg en gaat er zelf voor. Hij RITST de weekendtas open en grijpt het witte laken dat bovenop ligt - als...

...er opnieuw een SPERVUUR AAN KOGELS tegen de auto.

CROSS CUT MET:

649 **EXT. WEG LANGS HEK - DAG**

649

Een IS-STRIJDER op een MOTOR rijdt over de weg, een tweede STRIJDER achterop SCHIET op de auto van Laura en Ibrahim in de verte.

IN DE AUTO steekt Laura in paniek haar hand naar achteren --

LAURA

Kom!

Tawbah durft niet. Laura pakt de hand van haar dochter en trekt Tawbah ruw naar voren.

Tawbah gaat tussen Laura's benen zitten en Laura ziet nu pas de paniek in haar ogen. Beschermend hangt ze over Tawbah en Hamidu heen, aait ze geruststellend --

LAURA (cont'd)

Het zijn beestjes... Niet erg...

Laura knijpt haar ogen dicht, *drukt haar eigen angst weg.*

EINDE CROSS CUT:

Ibrahim springt uit de auto en wappert wild met het laken, duidelijk zichtbaar - heen en weer. Ibrahim draait alle kanten op - geen idee waar hij moet kijken.

Maar de KOGELREGEN blijft aanhouden.

Laura ziet Ibrahim wegduiken. Hij trekt haar deur open --

IBRAHIM

Uitstappen...

Ibrahim pakt Hamidu van haar schoot --

IBRAHIM (cont'd)

We gaan...

Laura tilt Tawbah uit de auto en stapt zelf uit - knijpt met haar ogen tegen de felle zon --

IBRAHIM (cont'd)

Hier...

Ibrahim duwt de draagzak in haar handen - blijft zwaaien met het witte laken. Laura wikkelt de draagzak om, stopt Hamidu erin.

Ibrahim opent de achterdeur - pakt de weekendtas en trekt Laura mee - weg van de auto --

IBRAHIM (cont'd)

Schiet op...

Gebukt voor de aanhoudende KOGELSALVO'S rent het gezin naar het gat in het hek.

Ibrahim duikt er als eerste doorheen en verdwijnt in één beweging in de tankgracht.

Laura wacht op Tawbah, die voor de gracht staat --

IBRAHIM (O.S.) (cont'd)

Tawbah, kom. Papa heeft je...

Tawbah twijfelt - durft niet --

LAURA

Ga maar liefje, snel...

Tawbah kijkt Laura bang aan - maar glijdt dan toch de gracht in. Laura twijfelt geen moment en glijdt achter Tawbah aan.

650 **EXT. TANKGRACHT - DAG**

650

Laura landt naast Tawbah op de grond en kijkt om zich heen. Een kilometers lange tankgracht, vol stenen en rotsen.

STILTE, eindelijk veilig. Dan VLOEKT Ibrahim zacht --

LAURA

Wat..?

Ibrahim kijkt op zijn telefoon --

IBRAHIM
 Het is zestig kilometer naar
 Barzan...

Laura helpt Tawbah overeind, kijkt OP HET SCHERM:

Midden op een bruine landkaart vol Arabische plaatsnamen
 knippert het bekende blauwe balletje --

LAURA
 Maar we hebben de route gevolgd...

IN DE TANKGRACHT pakt Ibrahim de telefoon terug en kijkt
 verslagen naar het scherm --

LAURA (cont'd)
 Dat redden we nooit...

Ibrahim kijkt op zijn telefoon - draait wat heen en weer om
 zich te oriënteren en stopt hem dan weg. Hij loopt naar de
 rand van de tankgracht en gebaart Laura te komen --

LAURA (cont'd)
 Gaan we lopen?!

IBRAHIM
 We kunnen niet terug...

LAURA
 En het team dan..?

IBRAHIM
 Zie jij ze!?

Ibrahim gaat met zijn rug tegen de tankgracht staan en
 biedt haar een 'pootje' aan. Laura twijfelt even, maar
 stapt dan op zijn handen en klimt de tankgracht uit...

651 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - WOESTIJD - DAG**

651

...de open vlakte in.

Hier en daar staan wat dorre struiken - liggen rotsen of
 stapels autobanden. Verder zand, waar je ook kijkt --

IBRAHIM (O.S.)
 Lam!

Laura bukt en pakt Tawbah van hem aan. Daarna helpt ze
 Ibrahim - die zich opricht --

IBRAHIM (cont'd)
 Die kant op.

Laura kijkt in de richting waar hij wijst: de bergen in de
 verte. Laura ZUCHT en steekt een hand uit naar Tawbah.

Ze lopen.

De zon brandt, zweet loopt langs Laura's slapen.

Geen enkel geluid, alleen maar de zon. Als ineens...

de KOGELS opnieuw langs Laura's oor suizen.

Laura verstijft, Ibrahim kijkt haar geschrokken aan --

IBRAHIM (cont'd)

Rennen! Rennen..!

LAURA

Daar!

Laura wijst op een stapel autobanden en rent eropaf - één hand op Hamidu's hoofd ter bescherming, Tawbah aan de andere hand achter zich aan.

Laura en de kinderen volgen Ibrahim en duiken achter de autobanden.

652 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - ACHTER DE AUTOBANDEN - DAG**

652

Laura ligt met haar gezicht in het hete zand. Bij iedere ADEMTEUG stuift het zand op. Een arm om Tawbah geslagen.

Tawbah ligt doodstil naast haar. Het enige geluid is Laura's PANIEKERIGE ADEMHALING en de inslagen van KOGELS in de banden.

Als Laura wat op adem komt - durft ze op te kijken. Ze kijkt recht in de glazige blik van haar dochter --

LAURA

Alles goed..?

Tawbah knikt. Dan ziet Laura Ibrahim met zijn rug tegen de banden zitten, zijn ogen opengesperd - pure angst --

LAURA (cont'd)

Wat moeten we doen..?

Ibrahim staart in het niks. Hij ademt onregelmatig --

LAURA (cont'd)

Ibi, IB..!

Ibrahim schudt zijn hoofd. In paniek nu.

De KOGELINSLAGEN houden aan - nu gevolgd door het RATELEN van een machinegeweer: *Ze komen dichterbij* --

LAURA (cont'd)
 Ib, doe iets... Je mag ons niet in
 de steek laten, jij moet iets doen!

Maar Ibrahim is aan de grond genageld.

Laura kijkt in paniek om zich heen, durft nauwelijks te bewegen. Instinctief aait ze de HUILENDE Hamidu.

Overal om hen heen spat het zand op van de KOGELINSLAGEN.

Laura denkt na - haar ogen schieten heen en weer - ziet niet in hoe ze hier ooit nog weg komen. Kijkt dan naar Ibrahim --

LAURA (cont'd)
 (afwezig)
 Misschien...is dit het. Is het
 voorbij. Moet je ons doodschieten.

Laura voelt in haar tas en haalt de knuffel tevoorschijn - de beer zonder ogen. Ze gooit hem naar Ibrahim.

Ibrahim ontwaakt uit zijn trance - ziet de beer met het pistool erin --

IBRAHIM
 Ben je gek!?

De KOGELREGEN blijft doorgaan terwijl Ibrahim en Laura elkaar aankijken. Hij schudt doodsbang zijn hoofd, zoekt een uitweg. Begint dan te ratelen --

IBRAHIM (cont'd)
 Het komt goed...we moeten gewoon
 terug...met ze praten...zeggen
 waarom we hier zijn...dat snappen
 ze wel...

Het SCHIETEN houdt plotseling op.

STILTE

Ibrahim knikt maniakaal zijn hoofd: *staat achter zijn besluit - ze moeten terug.*

Dan: STEMMEN die Arabisch spreken.

Laura en Ibrahim kijken elkaar aan, durven niks.

VOETSTAPPEN komen dichterbij.

Dan stapt een IS'ER achter de autobanden tevoorschijn. Hij richt zijn Kalasjnikov op het Laura en Ibrahim en SCHREEUWT --

<p>IBRAHIM (cont'd) Niet schieten, niet schieten, broeder! Ik ben van IS!</p>	<p><i>Arabisch</i></p>	<p>IBRAHIM (cont'd)</p>	<p>*</p>
--	------------------------	-------------------------	----------

Ibrahim komt overeind - zijn handen in de lucht.

Laura staart naar de grond. Verbergt haar onbedekte gezicht zoveel mogelijk - *had ze haar sluier nou maar.*

De IS'er gebaart Ibrahim mee te komen. Ibrahim doet wat hem gevraagd wordt, de IS'er loopt achter Ibrahim aan, Laura en de kinderen negerend.

Laura komt meteen omhoog - trekt Tawbah naar zich toe en gaat tegen de autobanden zitten.

Achter de banden SCHREEUWEN de mannen en Ibrahim tegen elkaar. Ibrahim KLINKT BANG - *probeert ze te overtuigen.*

Laura kan alleen maar haar hoofd schudden. Ze zoent haar kinderen op hun hoofd --

LAURA
 Sorry, sorry, sorry...

Een SCHELLE FLUIT vanuit de lucht klinkt...

Laura's blik verstard - *ze kent dit geluid.* Laura duwt de kinderen beschermend in haar schoot en buigt voorover --

DE EXPLOSIE van een mortier.

De stapel autobanden beweegt gevaarlijk. Enkele banden stuiteren naast Laura en de kinderen op het zand, overal landen brokstukken.

Een luide SUIS in Laura's oren: *shellshock...*

Laura veegt het vuil uit haar ogen. Gebaart Tawbah te blijven liggen. Er komt geen geluid uit Laura's mond.

Tawbah schreeuwt tegen Laura - in blinde paniek - *wil niet dat haar moeder weggaat.* Laura hoort het niet - komt overeind en stapt om de autobanden heen.

653 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - WOESTIJS - DAG**

653

Laura probeert zich te oriënteren, terwijl haar oren PIEPEN. Enkele meters verderop is een enorme zwarte krater. Een RAUWE SCHREEUW sijpelt door de PIEP.

Laura kijkt zoekend om zich heen. Dan ziet ze iemand op zijn rug: *Is dit Ibrahim?*

Laura loopt er heen - bukt boven hem: een IS'er.

De IS'er schokt - *lijkt onder stroom te staan*. Zijn borstkas gaat op en neer - bloed klokt uit zijn mond. Laura staart naar de IS'er - tot hij stopt met bewegen.

Dan ziet ze nog iemand liggen. Het bewegingsloze lichaam smeult - *Is dat Ibrahim?* Laura durft er niet heen.

De PIEP in Laura's oren wordt langzaam overstemd door de RAUWE SCHREEUW. Laura kijkt op, gaat op het geluid af - en ziet Ibrahim liggen. Laura zucht van opluchting.

Ibrahims gezicht is vertrokken van de pijn - heeft zijn hand naar Laura uitgestoken - SCHREEUWT ONVERSTAANBAAR --

Opnieuw klinkt de FLUIT van een aankomende mortier.

Laura duikt naar de grond. Tot haar opluchting klinkt de EXPLOSIE deze keer verder.

Laura kijkt op, ziet hun auto even verderop brandend in het zand landen. Daarachter rijdt een MOTOR weg - een vluchtende IS'ER.

Laura kijkt zoekend om zich heen, *van wie kwam dan die mortier?* Laura kijkt naar de bergen waar ze heen moesten van Ibrahim. Een klein hoopvol lachje op haar gezicht - *ze hebben hulp*.

Ibrahim sleept zich voort naar een tas. Hij SCHREEUWT naar Laura - *het is niet te verstaan*. Laura staat aan de grond genageld als ze haar man ziet.

Ibrahims gezicht is pikzwart. Zijn armen en handen liggen helemaal open, alsof het vel er afgerukt is. Maar zijn been is er het ergst aan toe. Zijn voet staat in een vreemde hoek en zijn onderbeen is opengescheurd. Het bot steekt er aan twee kanten uit.

Ibrahim trekt een rood spoor door het zand. Als hij bij de tas is - hijst hij zichzelf tegen een steen. Ibrahim trekt een ander laken uit de tas - bindt zijn been af en SCHREEUWT het uit van de pijn.

De KREET gaat door merg en been, *het geluid is terug...*

Laura ziet hoe Ibrahim een fles in één teug leeg leegdrinkt. Hij pakt er nog een - draait hem open --

LAURA

Nee, wacht. Stop... Stop!

Als Laura bij hem is - is ook die fles leeg --

IBRAHIM

Help me, Lam. Help...

Laura doorzoekt de tas - er is nog maar een halve fles water over --

IBRAHIM (cont'd)
Laaammmmm, help me...

Ibrahim valt op zijn zij - SCHREEUWT het uit - maar kruipt ondanks de pijn naar haar toe. Grijpt haar voet --

IBRAHIM (cont'd)
Laaammmmmmm...

Laura bukt naast hem - *durft niet naar het been te kijken*. Ibrahim klampt zich vast aan haar schouders --

LAURA
Wacht, nee...

Laura schrikt van de kracht in zijn lijf en schiet overeind - terwijl Ibrahim zich aan haar omhoog hijst.

Ibrahim houdt het even, maar geeft halverwege toch op. Hij VALT. Het GEKRAAK van botten. Ibrahim kermt van de pijn.

LAURA (cont'd)
Sorry, sorry, sorry...

Laura kijkt naar haar HUILENDE man - RAUWE SCHREEUWENDE halen. Het laken om zijn been glinstert van het bloed, druppels vallen op de grond: *Hij komt hier nooit weg*.

Laura kijkt van hem naar de autobanden, *waar Tawbah achter ligt*, naar de bergen in de verte...

Laura denkt na - *ze kan niet anders* --

LAURA (cont'd)
Ik... Ik ga hulp halen...

Ibrahim kijkt Laura geschrokken aan --

LAURA (cont'd)
Ik kom terug, ik beloof het...

Laura stapt naar achter --

LAURA (cont'd)
Zo snel mogelijk...

IBRAHIM
Nee... Niet liegen Lam, niet tegen me liegen...

Laura draait zich om en loopt terug naar de autobanden. Ze aait Hamidu over zijn hoofd -

LAURA

Tawbah...

Laura trekt Tawbah achter de stapel autobanden vandaan --

LAURA (cont'd)

Kom...

IBRAHIM

Blijf hier... Alsjeblieft!

Laura knijpt haar ogen dicht, doet haar handen over Tawbah's oren en loopt weg van Ibrahim --

LAURA

Niet kijken...

Ibrahim SCHREEUWT. Tawbah kijkt naar de grond terwijl de stem van Ibrahim op de achtergrond klinkt --

IBRAHIM

Laammmmm. Laaammmmm! Ik hou van je...

Laura kijkt naar de horizon --

IBRAHIM (cont'd)

Kom terug... Lam, vergeef me.
Vergeef me, alsjeblieft...

Laura knijpt haar ogen dicht - vecht tegen haar tranen. Laura en haar kinderen lopen weg van Ibrahim - steeds verder de woestijn in, richting de bergen.

De felle zon schijnt op Laura's gezicht. Ze haalt een laatste laken uit haar tas en knoopt deze bij Tawbah om. Tranen in Tawbah's ogen --

LAURA

Het komt goed liefje. Papa komt snel.

Weer klinken SCHOTEN vanuit de IS kant, terwijl Laura ook van voren onder vuur genomen lijkt te worden. *Of wordt er op de IS'ers geschoten?*

Laura trekt Tawbah met zich mee en zet het op een rennen. Angst in Laura's ogen, niet wetend hoe ze dit gaan overleven.

Laura jaagt Tawbah aan door te lopen. De grond om hen heen SPAT OP van de kogelinslagen.

Een ONTPLOFFING achter Laura - gevolgd door GERATEL vanuit IS kant. Een nieuw groepje IS'ers beschiet Laura en de kinderen.

De dorre begroeiing vat vlam - de lucht vult zich met zwarte rook.

Laura kijkt verslagen om zich heen, weet niet meer waar ze heen moet. Overal waar ze kijkt staat de woestijn in brandt of SPAT het zand op. Dit moet het einde zijn.

Ze zoent de slapende Hamidu verslagen op zijn kruin, kijkt naar Tawbah en fluistert de woorden '*het spijt me*'.

Dan wijst Tawbah naar de zwarte rook verderop en krijgt Laura een idee. Ze trekt Tawbah met zich mee en rent de zwarte rook in, uit het zicht van de schutters.

STILTE, overal is zwarte rook.

NIETS - dan...

...rennen Laura en Tawbah uit het niks de rook uit.

Meteen weer ONTPLOFFINGEN en GERATEL

Plotseling blijft Laura staan. Vlak voor haar een tiental hevig bewapende PESHMERGA SOLDATEN in camouflagekleding.

Een van de mannen, Peshmerga soldaat Karim, richt zijn wapen op haar --

PESHMERGA SOLDAAT KARIM	PESHMERGA SOLDAAT KARIM	
Afdoen... nu!	Arabisch	*

De soldaat blijft op afstand en wijst op de bolling bij Laura's buik. Laura ziet de angstige gezichten van de overige soldaten - bang dat ze een bomgordel draagt --

LAURA	LAURA	
Ik... Ik heb niks..!	Arabisch	*

654 INT. ROTTERDAM - RECHTBANK - RECHTSZAAL - DAG

654

IN HET HEDEN staat Laura in haar container, een vel papier in haar handen - *een spiekbriefje*. Haren in een paardenstaart, brilletje op haar neus - *ze lijkt zestien*.

Laura komt naar voren, de microfoon maakt FEEDBACK --

LAURA
Oh sorry...

Laura kijkt Poelsma onzeker aan. Hij lacht haar moed in.

Eric zit op de tribune, staart gespannen naar de container voor hem. Naast hem zit zijn moeder Ineke, en daarnaast Joyce, ondanks alles toch ook zenuwachtig.

Laura SCHRAAPT haar keel, houdt haar blaadje voor zich.
Haar handen trillen. Ze knippert nog een keer extra --

LAURA (cont'd)
Meneer de rechter, ik kan alleen
maar zeggen dat het me spijt. Heel
veel spijt. Als ik het kon, zou ik
het terugdraaien. Allemaal...

Laura's stem SLAAT OVER - toch gaat ze door --

LAURA (cont'd)
...maar dat kan ik niet. En dat is
verschrikkelijk. Niet voor mij.
Maar voor mijn kinderen...

Laura kijkt de rechters aan - *meent het* --

LAURA (cont'd)
Ik wil niet goedpraten wat ik heb
gedaan. Waar ik volgens jullie aan
heb bijgedragen. Maar ik was daar
alleen. Ik deed niks... Ik haatte
het er zelfs. En toch was ik er...

Laura sluit haar ogen even. Laat haar blaadje zakken.
Spreekt uit haar hoofd - *uit het hart* --

LAURA (cont'd)
Wat ons daar is gebeurd, zal ik
altijd bij me meedragen. De schuld.
Maar het gaat niet om mij... Ik ben
niet de zielige hier. Maar ik weiger
ook terug de gevangenis in te gaan.

Laura balt haar vuisten --

LAURA (cont'd)
Want ik kan Tawbah en Hamidu niet
nog meer aandoen. Mijn kinderen
zijn niet schuldig. Ik ben dat.
Maar ik moet voor ze zorgen. Daarom
vecht ik hier... Net als-

Laura's stem breekt - ze SLIKT een traan weg - *niet nu* --

LAURA (cont'd)
Net als mijn vader dat voor mij
gedaan heeft.

Op de tribune veegt Eric de tranen uit zijn gezicht. Hij
krijgt een zakdoek aangereikt van Ineke. Achter haar
luistert Joyce gespannen --

LAURA (cont'd)
Ik sta hier niet omdat ik vergeven
wil worden.

(MORE)

LAURA (cont'd)

Dat wil ik niet, ik heb niks slechts gedaan. Ik sta hier omdat ik verder moet met leven. Mijn school moet afmaken. Een goed voorbeeld moet worden voor mijn kinderen. Zodat zij niet dezelfde fouten maken.

Laura zoekt oogcontact met de middelste rechter - ze wil er zeker van zijn dat haar oprechtheid overkomt.

655 **EXT. IRAAKS-KOERDISTAN - WOESTIJN - ACHTER EEN ROTS - DAG** 655

IN HET VERLEDEN staan Laura en de kinderen bij een jeep, om hen heen PESHMERGA SOLDATEN - iemand maakt een foto.

Het GESCHIET en de ONTPLOFFINGEN klinken verder weg.

Steeds meer mannen willen met Laura op de foto. Ze leggen armen om haar heen - het wordt Laura bijna te veel.

Dan klinkt er een streng BEVEL in het Koerdisch. De mannen laten haar met rust en stappen uiteen en onthullen...

...Generaal Nouraldin. Een baret op zijn hoofd en twee flessen water in zijn handen. Hij geeft Laura een fles --

NOURALDIN	<i>NOURALDIN</i>	
Geen zorgen...	<i>Arabisch</i>	*

LAURA	<i>LAURA</i>	
Dank u...	<i>Arabisch</i>	*

Nouraldin geeft Tawbah de andere fles. Moeder en dochter drinken gulzig. Laura verslikt zich bijna, geeft wat water aan Hamidu op haar buik --

LAURA (cont'd)	<i>LAURA (cont'd)</i>	
Ik, wij, komen uit Nederland...	<i>Arabisch</i>	*

Laura kijkt de mannen allemaal aan - dan weer terug naar Nouraldin --

LAURA (cont'd)	<i>LAURA (cont'd)</i>	
Zijn jullie van mijn vader? En Daniel..?	<i>Arabisch</i>	*

Nouraldin schudt verward zijn hoofd --

NOURALDIN	<i>NOURALDIN</i>	
Daniel..? Nee, wij zijn Peshmerga. Ik ben Generaal Nouraldin.	<i>Arabisch</i>	*

De generaal wijst op de woestijn achter de bergen --

RECHTER JOOSTEN (O.C.) (cont'd)
 Ondanks dat het de rechtbank
 betreurt dat de verdachte geen
 enkele wroeging heeft ten aanzien
 van haar bijdrage aan een
 vernietigend regime als de
 Islamitische Staat.

Even betreft Laura's blik en ze concentreert zich weer op
 de woorden van de rechter --

RECHTER JOOSTEN (O.C.) (cont'd)
 Is er volgens de rechtbank geen
 aanleiding de verdachte te zien als
 lid van Islamitische Staat...

FADE TO:

Laura luistert nog steeds ingespannen --

RECHTER JOOSTEN (O.C.) (cont'd)
 ...is de rechtbank gekomen tot een
 veroordeling tot een gevangenisstraf
 voor de duur van vierentwintig
 maanden, zegge twee jaar. Bepaalt dat
 hiervan dertien maanden voorwaardelijk
 zijn, tenzij de rechtbank later anders
 mocht gelasten.

Maar nu heeft Laura toch een onuitwisbare glimlach op haar
 gezicht.

FADE TO:

RECHTER JOOSTEN (O.C.) (cont'd)
 Dat is mijn uitspraak. De
 verdediging en de Officier hebben
 beide twee weken de tijd om....

Eric JUICHT het uit van blijdschap.

Laura schrikt van het geluid, kijkt Poelsma aan, die haar
 toelacht.

Laura weet niet wat haar overkomt - kan het niet geloven.

657 **INT. ROTTERDAM - RECHTBANK - GANG - DAG**

657

Laura wordt door twee agenten de gang ingeleid - haar
 handboeien worden afgedaan. Enigszins verloren kijkt Laura om
 zich heen. Dan ziet ze verderop in de gang Poelsma staan.

Bedremmeld loopt Laura op Poelsma af, die met uitgestoken
 hand staat te wachten. Ze neemt de hand aan, *dat kan weer!* --

POELSMA
Gefeliciteerd Laura...

LAURA
Mag ik nu naar huis..?

Poelsma knikt --

TAWBAH
Mama...!!!

Achter Poelsma komen Tawbah en Hamidu haar kant op rennen en omhelzen haar benen. Laura knuffelt haar kinderen.

Dan ziet ze, over de schouder van haar Tawbah, Ineke en Joyce staan, een eindje verderop. Haar moeder lacht naar haar: *sorry...* Voorzichtig lacht Laura terug.

Als Laura omhoog komt - kijkt ze recht in het knalrode gezicht van haar vader. Even kijkt ze Eric zwijgend aan - ziet hoe hij vecht tegen zijn emoties.

ERIC
Gefeliciteerd...

Laura en Eric vliegen elkaar in de armen. Ze LACHEN huilend --

LAURA
(fluisterend)
En nu..?

ERIC
(ook fluisterend)
Dat maakt niet uit. Alles kan...

Laura's ogen worden groot - *beseft dat hij gelijk heeft.*

Dan maakt Laura zich los uit de omhelzing met Eric en kijkt hem aan - angst in haar ogen --

LAURA
Ik durf niet...

Eric glimlacht naar haar --

ERIC
Je kan het, nu kan alles weer...

Laura kijkt haar vader liefdevol aan en omhelst hem. Ook Tawbah omhelst hen beiden. En dan sluit Laura voor even haar ogen. Bijna alsof ze denkt --

Ik kan het...